Restituirea Miresei
(Die Zurückerstattung der Braut)
Jeffersonville, Indiana, S.U.A.
22. aprilie 1962

Buna dimineata, prieteni!

Cîta prioritate avem ca putem fi în dimineata aceasta de pasti în locul acesta ca sa ne rugam Domnului si Rascumparatorului nostru Isus Hristos, care a înviat biruitor. Ne pare rau ca nu avem suficiente locuri. Noi am planificat sa marim capela. Eu as dori sa am timp pentru fiecare dintre voi, dar asa ceva nu este posibil pe pamînt pentru ca aici vin oameni din toata lumea. În saptamîna aceasta au venit oameni din natiuni diferite la discutii si la rugaciune.

Din toata lumea primesc telefoane si de pretutindeni mi se trimit bilete pentru avion ca sa ma duc si sa ma rog pentru bolnavi, dar nu este posibil pentru un om. Multi sînt deznadajduiti. Si eu as fi la fel. Dar cum as putea ajunge la mii de persoane din lumea întreaga? Eu am facut sapte calatorii mondiale si sînt în legatura cu mai bine de zece milioane. Voi puteti sa va închipuiti ce solicitare înseamna aceasta pentru mine.

De multe ori noi trecem prin cercetari si avem mici deceptii. Dar vedeti cîta însarcinare mi s-a dat si cît de deceptionat sînt eu cînd bolnavii ma suna si spun: „O clipa, frate Branham“, si încep sa se roage: „Doamne Isuse, te rog trimite-l.“ De pretutindeni vin astfel de telefoane. Voi stiti ca nu este asa de simplu, daca cineva ma roaga sa vin sa ma rog pentru un copil bolnav, un sot bolnav, o femeie muribunda …

Voi puteti întelege cît de nervos ma fac toate acestea. Pentru a nu primi complexe, privesc spre Golgata si înaintez asa cum o asteapta El de la mine. Eu ma rog lui Dumnezeu ca El sa îmi ierte neajunsurile. Poate a trebuit sa merg la cineva si nu am facut-o. Eu pot sa gresesc, pentru ca sînt numai un om.

Eu va rog, gînditi-va la mine în rugaciunile voastre, pentru adunarile care stau înaintea noastra. Eu ma duc la indieni. Voi stiti ca la Roma trebuie sa fii roman, printre indieni trebuie sa traiesti asa ca ei.

Nu demult am avut o adunare în nord pe un platou turistic. Si capetenia a fost prezenta. Dumnezeu descoperise numele lui, cine este el si ce facuse în trecut. Nu era nevoie de mai mult. El stia ca nici un om nu poate asa ceva, ci numai Dumnezeul cel Atotputernic, astfel el a raspîndit focul în toata zona.
Noi vom trece apa cu o barca cu pînze ca sa ajungem la un trib cam parasit al indienilor „Cree“. Multi frati care au adunari mari, nu pot ajunge la ei. La indieni nu putem strînge colecta. Dar voi stiti ca eu nu strîng colecta în adunarile mele. Comunitatea de aici se ocupa cu cheltuielile curente. Banii pe care voi i-ati dat pentru „zeciuiala“ sînt folositi pentru a duce mesajul mîntuirii si eliberarii la acesti indieni saraci. Ei sînt de fapt americanii adevarati. Noi sîntem doar emigranti. Eu nu pot sa le redau tara lor, însa pot sa le dau speranta în Isus Hristos cu care sîntem legati printr-o fratietate. În curînd vom merge dincolo în tara în care nu va mai exista cearta si dezbinare. O tara în care va fi loc pentru toti.

Cînd vine timpul acesta, eu voi fi multumitor daca toate rudele mele vor fi salvate. Eu vad aici multi prieteni. Acolo este sora Lee, a carei fiica a fost vindecata. Ea a fost în internatul catolic „Der gute Hirte“. Ea a avut un soc nervos, dar în timp ce stateam lînga patul ei, Domnul a vindecat-o. Tatal si mama ei erau prezenti cînd Domnul Isus a declarat-o sanatoasa.

Daca privesc peste multime, vad oameni care cu scurt timp în urma erau bolnavi de cancer si erau pe patul mortii. Ei au venit cu greu aici, altii au venit în scaune rulante si în cîrje. Astazi ei sînt sanatosi pe deplin.

Pretutindeni, în toata lumea s-au întîmplat aceste lucruri. Nu prin mine, ci prin El, Domnul nostru care a înviat din morti si traieste în veci. Fie laudat Domnul Isus pentru totdeauna, este rugaciunea mea. Va rog sa va rugati toti pentru mine. Eu sper ca o veti face. Aici nu este asa de greu, dar daca stai pe linia frontului este altfel.

Comunitatea mi-a cumparat o masina noua. Cînd am calatorit ieri pe drum, am ascultat stirile. Eu ma aflam împreuna cu Iosif pe drumul înspre casa de la Green Mill, unde am fost la rugaciune. În jurnalul de stiri am auzit cum sînt instruiti soldatii pentru lupta. Ei primesc o instruire aspra, trebuie sa se catere prin sîrme ghimpate, în timp ce gloantele suiera deasupra capetelor lor. Aici noi primim instruirea noastra, dar pe linia frontului arata totul putin altfel. Dusmanul poate ataca dintr-o pozitie ascunsa. Noi stim ca-l vom întîlni pe dusman. Eu îmi amintesc de cîntarea cea veche pe care am cîntat-o deseori: „Lupta a început!“

Ar mai fi multe de spus, dar eu as dori sa scurtez pentru ca multi stau în picioare. Pentru cei de afara,L' din masini, am pregatit totul pentru receptionare, încît ei pot auzi predica. Eu va apreciez pentru faptul ca ati venit asa de multi. Dupa serviciul divin ne vom ruga cu bolnavii, iar în continuare vom avea un botez. Daca Domnul va veni si va confirma ceea ce spunem, atunci avem dovada învierii Sale. Întrebarea este: traieste El cu adevarat, este totul doar o poveste sau este adevarul? Daca El traieste, fagaduinta Lui se împlineste: „Eu voi fi cu voi pîna la sfîrsitul lumii.“ Daca El vine în mijlocul nostru si ne da confirmarea, atunci nu mai exista nici o îndoiala. Toate religiile din lume pot tine zilele lor „sfinte“, dar întemeietorii lor au murit, iar cu aceasta s-a încheiat lucrarea lor. Dar Isus Hristos, Întemeietorul Bisericii Sale, a murit, dar a si înviat.

Nu demult am avut un interviu cu presa în Mexico din cauza copilului care a murit, dimineata la ora 9, si a fost înviat din morti, seara la ora 22.30. Evenimentul a avut loc pe platforma cînd copilul era înca în bratele mamei sale. În seara aceea au venit 30.000 la Hristos. Voi puteti sa va închipuiti ce era acolo. Eu îl vazusem pe acel copil în vedenie. Mie mi s-a descoperit numele copilului si contextul lucrurilor. Femeia era la început cam în spate. Ea nu poseda numar de ordine pentru rugaciune, ea nici nu trebuia sa vina în rîndul de rugaciune.

Afara ploua foarte tare. Daca noi trebuie sa stam aici în picioare, atunci gînditi-va la cei de acolo. Ei venisera deja dimineata si au asteptat pîna la serviciul divin de seara. De multe ori soarele este acolo atît de fierbinte, încît unul este umbra celuilalt. O, daca ma gîndesc la oamenii din Africa, India si din alte locuri unde vin aproape o jumatate de milion la o singura adunare …

Deci femeia aceasta catolica nu a avut numar de ordine pentru rugaciune si nu se afla la rînd. Ea se ruga pentru copilul ei. Duhul Sfînt îmi vorbise: „Roag-o sa aduca copilul aici!“ Medicul confirmase moartea copilului dimineata la ora 9, iar acum mai era putin timp pîna la miezul noptii. Conform vedeniei eu m-am dus acolo, am pus mîinile peste copilul acela micut, iar copilul a revenit imediat în viata. Medicul a confirmat aceasta.

Apoi s-a apropiat presa de mine. (Eu nu am nimic împotriva cuiva care crede ceva, dar trebuie sa corespunda cu Biblia.) Barbatul care a condus interviul, era catolic. El m-a întrebat: „Crezi ca si sfintii nostri pot face asa ceva?“ Eu am zis: „Atîta timp cît traiesc.“ (Pentru catolici, mortii sînt sfinti.) De aceea eu am zis: „Atîta timp cît traiesc, da.“ El a raspuns: „O, nimeni nu poate sa fie un sfînt înainte de moarte.“ Eu l-am întrebat: „Apostolul Pavel a fost un sfînt, înainte sau dupa moartea sa? El a scris catre mortii din Efes. 1, 1: ‚Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, catre sfintii care sînt în Efes si credinciosii în Hristos Isus.'?“ El a scris catre sfintii care locuiau în locuri diferite si nu catre decedati. Barbatul a raspuns: „Tu încerci sa judeci totul cu ajutorul Bibliei, însa noi sîntem biserica.“ Eu am spus: „Lasa-ma sa vad daca biserica face asa ceva! Voi stiti ca numai Hristos este în stare sa faca asa ceva.“ La aceasta el a întrebat: „Care este parerea ta despre biserica catolica?“ Eu am raspuns: „Eu as fi dorit sa nu-mi fi adresat aceasta întrebare.“ El a spus: „Dar eu doresc sa aud cu placere raspunsul.“ Eu am raspuns: „Este o forma a spiritismului.“ El a zis: „Spiritism?“ Eu am spus: „Da, domnule.“ El a întrebat: „De unde ai dedus aceasta?“ Eu am raspuns: „Oricine se adreseaza mortilor si este în comuniune cu ei, este cuprins de spiritism.“ La aceasta el a zis: „Dar si tu te rogi lui Hristos care a murit!“ Eu am

raspuns: „EL a înviat!“ EL a înviat. Este minunat ca stim aceasta. Sînteti recunoscatori si multumitori pentru ca El a înviat?

Noi vrem sa ne aplecam capetele si sa-I multumim, pentru ca El a murit pentru salvarea noastra.

Tata ceresc, noi sîntem asa de multumitori în dimineata aceasta pentru Isus. Astazi noi ne amintim de învierea Sa glorioasa. În dimineata aceea, El a triumfat peste mormînt, moarte si iad. Atunci cînd El a umblat pe pamînt, a biruit peste orice boala, slabiciune si orice putere a satanei. Moartea se afla înca înaintea Lui, dusmanul cel de pe urma. Dar în dimineata de pasti El a dovedit ca El este Dumnezeu. El a înviat din morti. Nici dusmanul cel de pe urma nu L-a putut retine. Mormîntul trebuia sa Îl elibereze. Iadul trebuia sa-L elibereze, iar cerul L-a primit.

O Dumnezeule, fie ca inimile noastre sa-L primeasca azi prin puterea Duhului Sfînt, pentru ca sa putem fi trimisii Lui, slujitorii Lui si exemple pentru toti aici pe pamînt. Admite-o, Doamne. Binecuvînteaza-i pe toti care sînt aici. O Dumnezeule, eu Te rog pentru acesti oameni scumpi, care au venit aici deja înainte de rasaritul zorilor. Tata ceresc, revarsa în mod deplin din binecuvîntarea Ta peste ei în ziua aceasta. Mai mult decît putem noi cere sau gîndi. Îndeplineste-le dorinta adînca din inimile lor. Daruieste-le ceea ce necesita ei astazi, pentru ca ei sa plece multumiti din locul acesta. TU ai spus: „Cine vine la Mine, pe acela nu îl voi scoate afara.“ TU îi vei umple cu bunatate, pentru ca ei sa plece cu bucurie de aici. Admite-ne aceasta, Doamne.

Fie ca puterea Ta si Duhul Tau sa lucreze prin puterea învierii în fiecare din noi. Admite-o Doamne. Speranta noastra este zidita numai pe sîngele lui Isus Hristos si pe dreptatea Lui. Binecuvînteaza Cuvîntul care va fi citit. Noi Îti multumim pentru mesajul din aceasta dimineata, pentru mesajul acesta viu care a fost adus acestei generatii muritoare. Noi Îti multumim pentru aceasta, Doamne. O Dumnezeule, inimile noastre sînt miscate de bucurie în timp ce ne gîndim asupra acestor lucruri. Pastreaza-ne pe toti sub ungerea Ta si în zilele care stau înaintea noastra. Binecuvinteaza aceasta comunitate si ajuta-ma Doamne, în timp ce ma duc acolo sa aduc mesajul altor oameni. Lasa-ne sa stam împreuna ca un barbat, ca o familie, sa ne rugam împreuna, sa traim împreuna în unitatea Duhului Sfînt pîna va veni Isus si ne va primi în împaratia Sa. Noi ne rugam pentru totul în Numele Sau, spre slava Sa. Amin.

Eu am avut o vedenie cu venirea Domnului, despre care am vrut de fapt sa spun ceva. Si fiica mea Rebeca a visat de doua ori ca a calatorit cu mine în masina, iar eu i-am vorbit despre venirea apropiata a Domnului. Eu astept sa vad daca viseaza si a treia oara. Poate ca Domnul îmi va da atunci tîlcuirea.

Ar fi mult de spus, dar sa intram în Cuvînt. Eu sper si ma rog lui Dumnezeu ca toti sa va simtiti bine si cînd se va încheia serviciul divin sa nu plece nimeni din adunarea lui Dumnezeu cu slabiciuni. Nu uitati! Hristos a murit pentru noi pe cînd mai eram nelegiuti. EL a murit pentru noi ca sa ne salveze.

Acest mesaj va fi deocamdata ultimul în aceasta comunitate. Noi asteptam un serviciu de vindecare. Eu doresc ca acest mesaj, daca Dumnezeu îl binecuvînteaza, sa intre în adîncul inimilor noastre si sa cuprindem întelesul. Noi sîntem aici sa aducem la exprimare si sa dovedim cu Scriptura ceea ce credem. Noi prezentam ceea ce spune Scriptura, apoi Dumnezeu o confirma ca adevar. Prin aceasta devine realitate. Daca de exemplu spune cineva: „Acesta este un sîmbure din floarea soarelui“, atunci semanati-l si veti vedea daca rasare o planta de soiul acesta. Daca da, atunci aveti dovada.

Acum rugati-va pentru mine si fiti credinciosi în comunitate. Pe oaspeti îi invitam sa mai vina.

Eu ma duc în aceste adunari fara un îndemn special. Dar eu nu pot sa trîndavesc aici. Lumea este pe moarte. Pavel primise „chemarea macedoniana“. Daca Dumnezeu îmi transmite o astfel de chemare, voi fi dispus sa ma duc. Eu fac cît pot de bine, pentru a semana pretutindeni aceasta samînta. Eu stiu ca nu toata samînta cade pe

pamînt bun, dar unele vor rasari, asta o stim. Important este ca samînta este semanata.

Acum vrem sa citim din Ioel 1, 1: **„Cuvîntul Domnului care a fost spus lui Ioel, fiul lui Petuel. Ascultati lucrul acesta, batrîni! Si luati seama, toti locuitorii tarii! S-a întîmplat asa ceva pe vremea voastra, sau pe vremea parintilor vostri? Povestiti copiilor vostri despre lucrul acesta, si copiii vostri sa povesteasca la copiii lor, iar copiii lor sa povesteasca neamului de oameni care va urma! Ce a lasat nemîncat lacusta Gazam, a mîncat lacusta Arbeh, ce a lasat lacusta Arbeh, a mîncat lacusta Ielec, ce a lasat lacusta Ielec, a mîncat lacusta Hasil.“**

Acum citim din Ioel 2 versetul 25.
„**Va voi rasplati astfel anii, pe care i-au mîncat lacustele Arbeh, Iahlec, Hasil si Gazam, ostirea Mea cea mare, pe care am trimis-o împotriva voastra. Veti mînca si va veti satura, si veti lauda Numele Domnului, Dumnezeului vostru, care va face minuni cu voi, si poporul Meu niciodata nu va mai fi de ocara! Si veti sti ca Eu sînt în mijlocul lui Israel, ca Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, si nu este altul afara de Mine. Si poporul Meu niciodata nu va mai fi de ocara.“**

Acum citim din Gen. 20, 7:
„Acum, da omului nevasta înapoi; caci el este un prooroc, se va ruga pentru tine, si vei trai. Dar, daca n-o dai înapoi, sa stii ca vei muri negresit tu si tot ce-i al tau.“

Din textele acestea vreau sa numesc tema aceasta *„ Restituirea “*.
La încheierea predicii, fratele Neville a atins gîndul despre restituire. Acesta mi-a dat ocazia sa ma gîndesc asupra acestui subiect. Ajuns acasa, am citit în Scriptura si am notat unele citate. Eu am luat lexiconul lui Webster pentru a cerceta ce înseamna „restituire“ si am constatat ca aceasta înseamna: de a da înapoi proprietarului original sau de a reaseza în starea originala. Pretentia de drept a restituirii poate fi fortata. Aceasta explicatie si importanta a atribuit-o Webster cuvîntului „restituire“. Aceasta înseamna de a-i da ceva înapoi proprietarului de drept sau de a reaseza într-o stare cum a fost la început. Daca exista o astfel de pretentie, restituirea poate fi înfaptuita cu forta. Doresc ca Dumnezeu sa ma ajute în slabiciunea mea, ca sa prezint aceasta în mod corect. „Restituire“ înseamna de a da înapoi si de a forta, daca este necesar, pretentia dreapta. Proprietarului în drept trebuie sa i se dea înapoi ce i se cuvine.

Din aceasta rezulta ca proprietarului îndreptatit i s-a luat ceva. Restituirea poate avea loc numai proprietarului în drept. Acelasi tip se potriveste si starii originale a unei lucrari. În chip firesc noi avem o lege de care ne putem folosi ca sa fortam lucrurile în legatura cu proprietatea noastra de drept, care ne-a fost luata si care trebuie restituita. Daca voua v-a fost luata proprietatea, puteti sa va folositi de legea corespunzatoare si sa obligati cealalta persoana sa va restituie din nou ceea ce v-a apartinut si s-o reaseze în starea dinainte.

A forta! O, ce fel de notiune! Eu as dori sa am doua zile pentru a vorbi despre aceasta. Fortare! Noi avem dreptul sa fortam ca satana sa cedeze ceea ce Dumnezeu ne-a dat. Dumnezeu are o lege. Legea aceasta este Cuvîntul Lui. Dumnezeu i-a dat Bisericii Sale anumite drepturi în Cuvîntul Sau. De aceea noi putem pretinde aceste drepturi de la satan si sa spunem: „Trebuie sa dai înapoi!“ El trebuie s-o faca, pentru ca noi Îl avem pe Avocatul lui Dumnezeu, pe Duhul Sfînt. Noi mergem pe genunchi si spunem: „Este asa vorbeste Domnul!“ El trebuie sa restituie, pentru ca Duhul Sfînt îl obliga la aceasta.

Legea unei tari este facuta de popor pentru popor, pentru ca dreptatea sa poata fi aplicata. Însa legea Duhului lui Dumnezeu îl obliga pe satan. El trebuie sa cedeze ceea ce retine fara drept si ceea ce el a luat de la Dumnezeu prin înselaciune. Aceste suflete de oameni care sînt rînduite pentru Dumnezeu, el le-a acaparat. Sufletele femeilor si copiilor. Trupurile oamenilor care au fost creati dupa chipul lui Dumnezeu, el i-a lovit cu boli. Dar conform Scripturii, Biserica a primit dreptul legal de a-si cere drepturile prin Duhul Sfînt.

Eu cred ca am pomenit deja cazul fratelui din Georgia, a carui masina a fost furata cu haine cu tot. Aceasta familie calatorise peste 700 de mile pentru a lua parte la adunare. Fratele nu stia ce sa faca. El a anuntat furtul la politie. În timpul acela s-au furat în Louisville multe automobile. Acolo nu sînt necesare acte de proprietate pentru vînzarea unui automobil. Unii falsifica un astfel de act în putine minute. Noi ne-am dus pe genunchi. Isus nu ar fi trebuit sa faca asa ceva, pentru ca El era Cuvîntul. Noi nu sîntem Cuvîntul. Cuvîntul Domnului a venit la prooroci. Însa ei nu erau Cuvîntul. Cuvîntul a venit la ei. Isus era Cuvîntul. EL nu ar fi trebuit sa se roage. EL era însusi Dumnezeu. Dar noi sîntem proorocii Lui, slujitorii Lui la care a venit Cuvîntul Domnului. Proorocul este confirmat atunci cînd se împlineste ceea ce a spus el din Cuvînt. Noi ne-am referit la cuvintele lui Isus: „Acolo unde sînt adunati doi sau trei în Numele Meu, orice ar cere, ei s-o primeasca.“ Aceasta este legea pentru noi. Duhul Sfînt ne-a fost dat ca sa cîstigam fagaduinta pentru noi. Aceasta este legea pentru noi. Care este situatia cu oamenii care Îl refuza pe Duhul Sfînt si nu cred în Cuvînt? Ei resping binecuvîntarea, mila si pacea Lui.

Noi am îngenunchiat cu unii frati si am adus aceasta problema înaintea lui Dumnezeu. Eu m-am bazat pe Cuvîntul fagaduintei. Puternicul Duh Sfînt a preluat cazul. Eu primisem o vedenie în care mi-a fost aratat un barbat care a furat masina si se afla în apropiere de Bowling Green, Kentucky. Duhul Sfînt venise peste el si l-a întors. El a întors masina si am vazut în vedenie cum a adus-o înapoi si a parcat-o aici pe strada. Eu m-am ridicat si am spus catre frati: „Asa vorbeste Domnul …“ Ei s-au ridicat si s-au dus pe strada indicata si au gasit acolo masina parcata. Barbatii sed aici în adunare si o pot marturisi.

Ce este? A obliga a restitui. Aceasta este despre ce vorbim. De a restitui proprietarului în drept. Daca satana v-a furat dreptul de a fi un fiu sau o fiica a lui Dumnezeu, atunci aveti azi dreptul prin puterea Duhului Sfînt, sa fortati pretentia lui Dumnezeu. Daca satana v-a lovit cu o boala, atunci aveti dreptul înaintea lui Dumnezeu sa aplicati legea lui Dumnezeu. „Prin ranile Lui sîntem vindecati.“ Amin!

Da înapoi! Lasa-ne! Chiar si pe acei care sînt aproape de moarte. Noi avem pretentia aceasta. Da-ne înapoi! În aceasta consta obligatia. Noi avem dreptul sa fim reasezati în starea originala. Daca oamenii sînt bolnavi, atunci ei nu se afla într-o stare corecta. Atunci avem dreptul sa avem pretentii. Ne apartine noua pentru ca Dumnezeu ne-a dat-o noua. Prin ranile Lui sîntem vindecati. El a fost ranit din pricina nelegiuirilor noastre. Prin ranile Lui sînteti vindecati. Noi avem dreptul sa aplicam dreptul acesta. Datatorul de legi este însusi Duhul Sfînt, Avocatul lui Dumnezeu care este aici sa împlineasca. Amin!

EL poate lucra numai daca voi Îi permiteti aceasta. Mai întîi voi trebuie sa credeti. Prin aceasta credinta intra în actiune legea Duhului. Pentru tot exista o lege anumita. Voi stiti, pestele are o lege. El are posibilitatea sa-si aseze solzii, apoi sa ajunga pîna la fundul marii. Nimic nu îl împiedica. Încercati si voi sa o faceti! Legea aceasta nu este în voi. Voi nu puteti asa ceva. Dar pestele poate aceasta. Lui nu îi pasa, pentru ca el este creat astfel. El poate aplica legea primita ca sa coboare pe fundul marii si sa vina din nou în sus.

Daca legea lui Hristos este într-un om, atunci puteti sa-l îngropati în groapa cea mai adînca sau în mare (Ps. 129, 7-12), dar daca legea lui Dumnezeu este în el, atunci va învia. Pasarile poseda o lege. Ele desi se pot aseza pe pamînt, totusi mai au si posibilitatea sa-si ridice aripile si sa zboare în sus pîna nu le mai vedem. Este împotriva legii gravitatiei care permite ca totul sa cada în jos, însa pasarile se pot avînta în sus pentru ca în ele exista o lege si ele sînt echipate în mod corespunzator.

Eu încep sa ma simt foarte bine. Si noi posedam o lege. Legea vietii este în noi. Noi sîntem nascuti din nou si sîntem introdusi în trupul lui Isus Hristos ca fii si fiice a lui Dumnezeu. Voi trebuie doar sa va folositi de dreptul vostru. Voi nu trebuie sa va temeti de satana, pentru ca noi avem o lege - legea Duhului Sfînt. Voi trebuie sa stiti numai cum poate Dumnezeu sa adevereasca si sa le împlineasca prin voi. Nu voi sînteti acei care trebuie sa va luptati. Lasati-L pe Dumnezeu s-o faca, atunci se face. Daca pestele ar zice: „Un moment, eu vreau sa trag mai

întîi bine aer, apoi sa vad daca reusesc.“ Nu, el nu face asa ceva. Nici pasarile nu zic: „Noi vrem sa încercam cît de sus ne putem avînta.“ Nu, nu este o încercare. Ele stiu pentru ce sînt destinate. Legea este în ele. Tot asa este si cu noi. Nu depinde de vointa si alergarea noastra, ci de mila lui Dumnezeu (Rom. 9, 16).

Noi nu spunem: „O, daca nu primesc cutare sau nu realizez cutare.“ Nu este asa. Voi trebuie sa întelegeti ca legea vietii este în voi si sa-I permiteti lui Dumnezeu ca s-o adevereasca. EL va conduce spre vindecarea voastra. EL va conduce spre botezul cu Duhul Sfînt sau cu toate binecuvîntarile pe care le-a fagaduit. Tot ceea ce a spus El, va apartine voua. Lasati-L pe Dumnezeu s-o adevereasca în voi.

Daca cineva urmeaza sa va apere într-o dezbatere judecatoreasca si voi nu aveti încredere în el ca v-ar rezolva problema, cum poate acesta sa reuseasca? Ce trebuie sa faceti voi? Satana trebuie sa dispara cu toate îndoielile sale care sînt în gîndurile voastre. Atunci Dumnezeu va va ridica.

Acum este timpul pastelor. Eu iubesc aceasta perioada din an. Noi nu ne referim la partea lumeasca cu care se împodobesc pastile, ci la înviere, la „restituire“. Aceasta este vremea restituirii lui Dumnezeu. Priviti odata în natura! Dumnezeu aduce totul înapoi. Florile, frunzele si roadele cîmpului apar din nou. Ce este? Dumnezeu restituie. Pasti înseamna revenire-restituire.

Ce se întîmpla? Exista necesitatea legii ca florile sa reapara. Legea lui Dumnezeu care este în natura face ca totul sa reapara la timpul potrivit. Aceasta este o înviere. Este minunat. Soarele îsi croieste drumul lui. Tot ce a ucis iarna, acum este readus prin caldura primaverii. Daca soarele se îndeparteaza de la pamînt, totul moare. Daca soarele se apropie din nou de pamînt, totul se întoarce la viata. Dar samînta care se afla în pamînt revine din nou primavara. Sîmburele de viata ramîne în samînta, chiar daca tot restul este înghetat. Dupa ce soarele se apropie din nou de pamînt, are loc pastele, o reînviere si renastere. Totul reapare, tot ce a fost ucis de gerul iernii. Soarele readuce totul la viata. Tot asa este si cu oamenii. Tot ce a fost ucis de comunitatile reci, formale, este restituit în zilele de pe urma Bisericii Sale, prin apropierea Fiului lui Dumnezeu si este readus la viata. Domnul a zis: „EU voi restitui.“ Dumnezeu readuce florile, pomii, samînta Sa, întreaga natura de pe pamînt spre o viata noua. Noi stim ca Dumnezeu va înviora si partea Sa de mostenire. EL va face din ei Edenul Sau.

Tot ce a fost ucis, El readuce la viata. Însa daca samînta ramîne într-un loc gresit, unde nu ajung razele soarelui, samînta aceasta nu poate sa vina la viata. Fie ca Dumnezeu sa ne planteze la locul potrivit pentru ca reînvierea sa aibe loc. Tot ce a ucis frigul iernii, soarele reînvie. Ce se întîmpla? Caldura forteaza învierea. Moartea trebuie sa cedeze daca soarele se îndreapta primavara spre pamînt. Tot ce a fost ucis este împins spre înviere. Totul primeste viata. Prin ce se înfaptuieste? Prin soare, conform legii lui Dumnezeu. El a rînduit o lege pentru pamînt. Întreaga natura se misca conform legii lui Dumnezeu. Florile au vremea lor. Orice fel de samînta are un timp stabilit. Ceva moare, apoi apare din nou în înviere. Daca samînta moarta se afla pe pamînt, noi am putea trimite lumina noastra deasupra lui cît am vrea, dar nu ar ajuta la nimic. Noi nu avem nici o influenta. Dar Dumnezeu are o lege. Soarele se apropie si aduce viata samîntei la suprafata. Moartea nu o poate retine mai departe. Dumnezeu a stabilit toate legile lui în asa fel ca acestea sa-I slujeasca. Aceasta lege lucreaza în domeniul natural ca si în cel spiritual conform Cuvîntului Sau, indiferent de împrejurari. Eu iubesc aceasta. Sfînta Scriptura ne învata astfel. Dumnezeu a pus toate lucrurile în miscare conform legii Sale. Gînditi-va asupra acestor lucruri! Lasati ca aceste gînduri sa intre în voi, pentru ca noi ne pregatim pentru un serviciu de vindecare. Dumnezeu pune toate legile Sale în miscare. Aceste legi trebuie sa lucreze conform Cuvîntului Sau. El a poruncit soarelui, lunii si pamîntului. El a poruncit naturii si totul s-a conformat. Toate legile Lui lucreaza în armonie pe baza Cuvîntului vorbit al lui Dumnezeu. Legea vietii din noi ne va aduce la aceasta înviere. Trebuie sa se întîmple asa. O alta posibilitate nu exista. Legea vietii era în Isus Hristos pentru ca Cuvîntul a fost pronuntat: „Eu nu voi permite ca Sfîntul Meu sa vada putrezirea, nici ca sufletul Lui sa ramîna în locuinta mortilor.“ Nu au existat draci suficienti pentru a retine în timpul acela pe Hristos în mormînt pentru ca trupul Lui sa vada putrezirea. Cuvîntul lui Dumnezeu, ca lege a lui Dumnezeu, a obligat învierea. Legea lui Dumnezeu

va împlini fiecare fagaduinta prin Duhul Sfînt, indiferent de împrejurarile în care ne aflam.

Iov a spus: „Chiar daca trupul meu se va prabusi, totusi voi vedea pe Dumnezeu.“ Nu conteaza cît de neînsemnati sîntem, cît de mici, cît de necurati, de nesfinti, cît de bolnavi, cît de încercati sîntem, totusi legea Duhului lui Dumnezeu, conform Cuvîntului Sau, obliga ca toate lucrurile sa-I fie supuse. Proprietatea si dreptul la restituire este aplicata obligatoriu. Amin!

O, daca am putea sa tinem aceasta înaintea ochilor. Este neimportant în ce situatie ne aflam, legea Cuvîntului lui Dumnezeu reuseste ca totul sa fie readus înapoi, asa cum o spune Cuvîntul lui Dumnezeu. Daca a murit o floare si samînta zace acolo moarta, asta nu are nici o însemnatate. Viata va apare din nou, pentru ca Dumnezeu a stabilit astfel prin legea Lui.

Iov a vazut venirea lui Isus cu mii de ani înainte. El a spus atunci: „Eu stiu ca Rascumparatorul meu traieste … eu voi vedea pe Dumnezeu.“ Biblia ne relateaza în Mat. 27 ca dupa moartea lui Isus, dupa înmormîntarea si învierea Sa, multi dintre sfinti au înviat. Totul a fost stabilit deja prin Cuvîntul proorocilor, iar Cuvîntul era legea lui Dumnezeu prin care Duhul dadea viata. Biblia spune: „Ei au venit în orasul sfînt si s-au aratat la multi.“ Nu numai Isus, ci multi din cei sfinti au înviat împreuna cu El. De ce? În Ps. 24, 7 este scris: „Porti, ridicati-va capetele; ridicati-va, porti vecinice, ca sa intre Împaratul slavei!“ EL a biruit moartea, mormîntul, iadul, boala, a biruit totul si a înviat a treia zi. EL s-a înaltat la cer si a luat robia roaba. Cei ce au fost tinuti închisi au tot asteptat împlinirea acestei fagaduinte. O fratilor, ei nu posedau înca Duhul Sfînt, dar ei credeau si depuneau o marturie buna. Ei au închis gura leilor, au stins arsita focului si au scapat de sabia prigoanei, femeile i-au primit pe morti din nou, desi fagaduinta Duhului Sfînt nu se împlinise înca. Ei au privit înainte, au asteptat fagaduinta desi se aflau numai sub jertfa oilor taiate prin care pacatul nu era anulat, ci numai acoperit. Ei credeau în venirea Aceluia care va fi jertfa. Desi aveau numai preumbrirea la dispozitie, ai totusi au pretins dreptul lor prin credinta. Ei au calatorit prin pustiuri îmbracati în piei de capre si de oi, prigoniti si chinuiti. Ei au murit în credinta dupa ce au depus marturie si au asteptat învierea. În dimineata de pasti s-a împlinit cu ei Cuvîntul pe care l-a proorocit Iov si ceilalti prooroci, Cuvînt care devenise legea lui Dumnezeu prin care înviau mortii.

Exista oameni care îsi dezvolta o astfel de constiinta vinovata, încît nu doresc sa se prezinte înaintea judecatii niciodata. Ei se tem atît de mult de moarte, încît îsi pierd mintea. Altii se învoiesc la decizii negîndite. Unii se decid ca trupurile lor sa fie arse, iar cenusa sa fie împrastiata de vînt. Dar toate acestea nu îi elibereaza de judecata. Si ei trebuie sa apara acolo. Indiferent de starea în care te afli, trebuie sa te întîlnesti odata cu Dumnezeu. Fiecare va sta odata înaintea Lui. Voi trebuie sa apareti înaintea Lui. De ce? EL a vorbit Cuvîntul care a devenit lege. Este legea Lui proprie. Viata Lui se afla în spatele legii. Din cauza aceasta El a jurat pe Sine, pentru ca nu putea sa jure pe unul mai mare. EL a luat juramîntul asupra Sa, pentru ca un legamînt nu putea fi confirmat fara juramînt.

Nu a existat o alta cale. Numai el putea sa faca aceasta luînd totul asupra Sa, intrînd în spartura pentru noi. Dumnezeu a devenit om. Prin moartea Sa, prin înmormîntarea si învierea Sa, El a dovedit ca legea Lui este activa si cu efect. EL a zis: „Distrugeti acest templu si Eu îl voi reface din nou în trei zile.“ EU (un pronume personal) îl voi reface în trei zile. Distrugeti-l si priviti ce se va întîmpla. El cunostea legea lui Dumnezeu si efectul acesteia. El stia ca are efect conform Cuvîntului lui Dumnezeu, pentru ca acest Cuvînt al lui Dumnezeu a fost vorbit prin proorocul care a zis: „Eu nu voi admite ca Sfîntul Meu sa vada putrezirea.“ Cu aceasta cazul a fost rezolvat. Legea lui Dumnezeu trebuie sa lucreze conform Cuvîntului Sau, pentru ca legea lui Dumnezeu se afla în Cuvîntul Sau.

La judecata se stabileste pentru orice încalcare de lege o pedeapsa corespunzatoare conform legii în vigoare. Prin legea în vigoare, hotarîrea judecatoreasca devine activa si obligatorie. Orice a spus Dumnezeu vreodata

este legea Lui. Duhul Sfînt este aici pentru a pune în practica aceasta lege pentru credinciosi. Dar voi trebuie sa posedati semnalmentele unui credincios si sa fiti alesi pentru aceasta. Poate cineva întreaba: „Ai tu putere?“ Nu, însa autoritate. Noi nu posedam nici o putere sa facem ceva, însa avem autoritatea pentru aceasta.

Nu demult timp am vazut un politist în Louisville la o intersectie de drumuri. Chipiul îi era pe o ureche, uniforma îi era prea larga dar totusi cînd a fluierat, toate masinile s-au oprit. El a ridicat mîna cu manusa alba si a semnalizat pentru circulatie. Omul acela mic nu ar fi avut putere sa opreasca un pony (calut), dar el statea la intersectie în uniforma lui si prin aceasta în pozitie de autoritate. Nu a fost puterea omului, ci autoritatea lui. Asa este si cu Biserica. Cineva poate numi un grup de credinciosi „fanatici sfinti“ sau altfel, dar aici este vorba despre autoritatea care sta în spatele lui. Indiferent de situatie, prin autoritate se rezolva totul. Legea lui Dumnezeu lucreaza numai conform Cuvîntului Sau pe baza credintei.

În oricare situatie, legea Lui va lucra în concordanta cu Cuvîntul. În textul nostru am citit ca nevasta lui Avraam trebuia sa-i fie restituita. De ce? Dumnezeu îi daduse lui Avraam fagaduinta ca prin Sara va primi un fiu, iar aici un rege voia ca s-o duca în casa lui ca nevasta. El l-ar fi ucis pe Avraam din pricina sotiei lui (Gen. 20, 11). Avraam o rugase pe sotia lui sa spuna ca el ar fi fratele ei, pentru ca ea era frumoasa, iar el credea ca din pricina ei, el l-ar fi ucis, pentru ca regele sa se însoare cu sotia lui. Abimelec vazuse ca ea era frumoasa si a chemat-o prin slujitor în casa lui. De fapt ea era deja la vîrsta înaintata de 90 de ani. Dumnezeu aratase prin ea ce doreste El sa faca cu noi toti. Voi stiti ca eu am vorbit despre aceasta si am dovedit-o cu Cuvîntul lui Dumnezeu. Prin Avraam si Sara, Dumnezeu a aratat ce are El de gînd sa faca cu noi. Abimelec se gîndise ca s-o ceara de nevasta, dar Dumnezeu îi fagaduise lui Avraam ca el va avea un fiu cu Sara. Iar acum voia un barbat tînar ca s-o ceara de nevasta.

Avraam era aproape de vîrsta de 100 de ani, dar el poseda fagaduinta. Fiti atenti ce a spus Dumnezeu: „*EU cunosc nevinovatia inimii tale*, Eu te-am pazit ca tu sa nu pacatuiesti împotriva Mea, de aceea nu am permis ca tu sa te atingi de ea. Acum însa restituie femeia barbatului ei, pentru ca el este un prooroc; atunci el sa se roage pentru tine ca tu sa ramîi în viata.“ Vedeti voi, Cuvîntul lui Dumnezeu ramîne valabil. Nimeni nu putea sa se atinga de Sara, pentru ca Dumnezeu daduse deja fagaduinta. Sara si Isaac sînt un tip pentru Biserica adevarata libera; un simbol înspre Biserica nascuta din nou care poseda fagaduinta (Gal. 4, 22-30).

Deja de la Rusalii oamenii au încercat sa asupreasca Biserica si sa-i batjocoreasca ca „Fanatici sfinti“ si „Nebuni“. Dar Biserica paseste înainte. Dumnezeu se va folosi de Biserica Lui. Aceasta este asa de sigur, asa cum stau eu aici. Noi ne apropiem acum de sfîrsitul acestei epoci. Dumnezeu sa ma ajute sa va pot arata si dovedi în ce timp ne aflam. Biserica nu va fi distrusa niciodata. Este imposibil. Sa nu va atingeti de aceasta. Atunci era vorba despre samînta naturala care urma sa vina. Daca Sara s-ar fi maritat cu acel rege, atunci nu s-ar fi nascut samînta naturala (fireasca) al fagaduintei. Daca Dumnezeu a protejat deci aceasta samînta omeneasca, cu cît mai mult va ocroti El samînta duhovniceasca. Satana trebuie sa cedeze, sa elibereze! El nu-i poate tine mai departe în organizatii si sa-i omoare cu alte lucruri. Ei sînt un popor liber. Satan, trebuie sa-i lasi în pace! Lasa-i sa plece! Ei sînt samînta împarateasca.
Dumnezeu vorbeste despre „restituire“. Noi am citit textul din proorocul Ioel. (Eu am vorbit deja odata despre aceasta tema, dar nu am discutat-o destul de patrunzator cum vreau s-o fac astazi.) Dumnezeu vorbeste aici în Ioel despre pomul Sau cu rod, pe care l-a plantat cu un scop. El voia ca acesta sa poarte rodul Lui; rodul Cuvîntului lui Dumnezeu. El dorea o Biserica care sa poarte Cuvîntul Lui prin toate secolele. Eva nu a reusit sa-l tina. Evreii nu au reusit. Legea esuase. Toti au esuat. Acum Dumnezeu plantase un pom pentru Sine însusi. Gînditi-va la aceasta! În gradina Eden erau doi pomi. Voi puteti sa-i denumiti cum doriti. Eu cred ca printr-unul din pomi a venit pacatul, dar celalalt a fost pastrat. Pomul vietii venise de la Dumnezeu din cer. Isus a zis: „Parintii vostri au mîncat mana din pustie si au murit. Dar cine manînca din acest pom, va trai în veci.“ Pomul vietii din gradina Eden l-a plantat Dumnezeu. El urma sa produca noua feluri de roade si noua daruri ale

Duhului. Cele noua roade ale Duhului si cele noua daruri ale Duhului apartin împreuna. Acesta este Pomul lui Dumnezeu. El l-a plantat aici pe pamînt în ziua de Rusalii.

Acum, timpul nostru este limitat, dar eu as dori sa citesc din Ps. cap. 1. David a vazut acest pom de mult timp. El a cîntat psalmii care au fost scrisi, iar noi ne bucuram de continutul lor. El vazuse atunci un pom sadit lînga rîuri. Un om ca un pom al lui Dumnezeu sadit lînga ape. Nu în biserica metodista, baptista sau lutherana, ci lînga ape. Noua daruri duhovnicesti si noua roade ale Duhului curg din acelasi izvor. El este ca un pom sadit lînga rîuri de ape. David a vazut lucrul acesta si a zis: „Binecuvîntat este omul …“ Acest pom nu poate muri. Frunzele lui nu se vestejesc. Pomul acesta nu poate muri, indiferent ce s-ar întîmpla, pentru ca el este sadit lînga rîuri de ape pentru ca viata ramîne în radacini.

Eu îmi aduc aminte de cînd eram copii, sedeam deseori sub un fag batrîn si mare. Cîteodata se auzea de parca vîntul voia sa-l rupa. Dar sa stiti ca de fiecare data cînd furtuna îl misca dintr-o parte în alta, radacinile lui se miscau, dar patrundeau mai adînc în pamînt. Tot asa este si cu crestinul. Daca el este batjocorit si facut de rîs, iar prigoana vine peste el, atunci se roaga mai mult si este ancorat mai bine, încît poate sa reziste mai bine furtunilor. Un astfel de om sadit lînga rîuri de ape, este hranit de acolo si are o baza solida. Un astfel de om are parte de roadele si darurile Duhului Sfînt, daruri de vindecare si proorocie. Exista multe daruri, însa acelasi Duh si acelasi Datator.

David a vazut acest pom care nu poate muri. De ce? El avea viata în radacini. Radacinile aveau viata în sinea lor pentru a aduce rod la timpul potrivit. Acest pom nu-si pierde rodul sau. Dar daca un pom este fara apa, rodul lui se prapadeste. Asa se întîmpla cu comunitatile si bisericile de azi. Voi v-ati îndepartat de la aceste rîuri de ape, de la darurile Duhului. A mai ramas doar o biserica fireasca care se îndeparteaza de la roadele si darurile Duhului si îsi produce rodul propriu. Ce fac ei? Desi ei se numesc credinciosi, ei se pun deopotriva cu lumea. Ei fura, înseala, mint, fumeaza, beau, iau parte la jocuri de noroc si distractii. Ei nu aduc nici un rod. Ei sînt ca si lumea. Necredinciosii privesc înspre ei si spun: „Între ei si noi nu exista nici o deosebire.“ Din cauza aceasta s-a raspîndit comunismul în Rusia. Eu ma mai gîndesc la vizita din Mexico unde am vazut gropile cu var din manastire, unde calugaritele si-au ucis copiii. Chiar si schelete de oameni maturi au fost acolo. Ce fac ei? Ei îsi arata roadele. Dumnezeu i-a scuturat din pom. Un om însa care este plantat lînga rîuri de ape, va aduce rodul Sau la timpul potrivit.

Ati citit? (Ps. 1): „Ferice de cel care nu umbla la sfatul celor rai si nu calca pe calea pacatosilor, nici nu sade în mijlocul batjocoritorilor … Acela se aseamana cu un pom sadit lînga rîuri de ape care îsi aduce rodul la timpul hotarît. Frunzele lui nu se ofilesc si tot ce începe, reuseste. Nu tot asa este cu cei rai.“ Ei nu vor rezista la judecata.

El aduce rodul Sau la timpul potrivit. Este rodul Sau. „Rodul lui Dumnezeu“ la timpul cînd Cuvîntul profetic este vestit. Acum este un timp profetic în care rodul lui Dumnezeu apare la timpul lui Dumnezeu. Rodul lui Dumnezeu, la timpul potrivit cînd va veni mesagerul care a fost ales dinainte. Gînditi-va, pentru ca rodul lui Dumnezeu vine la timpul lui Dumnezeu, cînd va apare mesagerul. Rodul acesta nu ofileste. De ce? Pentru ca este un rod ales dinainte. Din cauza aceasta nici nu poate fi distrus.

În Efeseni 1, 3 citim ca noi am fost binecuvîntati în Isus Hristos cu orice binecuvîntare duhovniceasca din ceruri. Pentru ca în El noi am fost alesi dinaintea întemeierii lumii. Dumnezeu prin stiinta Lui dinainte, ne-a ales în Isus Hristos ca si copiii Lui. EL a cunoscut viata si calea noastra dinainte. EL a putut prevedea sfîrsitul înaintea începutului. Este un rod ales dinainte care va apare prin radacinile pomului. Acest pom nu se poate vesteji, pentru ca el poarta un rod ales dinainte. Acesta este pomul despre care vorbise Ioel: „El nu poate muri.“ Viermii l-au ros, dar nu l-au putut ucide. În aceste radacini este adevarul hotarît dinainte. Acest pom poseda Cuvîntul lui Dumnezeu. El statea deja în gradina Eden. Prin femeie a venit moartea. Toti oamenii nascuti prin

femeie în aceasta lume, poarta moartea în ei si sînt condamnati la moarte. Din pricina pacatului noi trebuie sa murim, din cauza nasterii pamîntesti, dar prin nasterea din nou în Hristos, noi nu putem sa murim. Aici vedeti acesti doi pomi. Pomul Lui care este de la început în gradina Eden este prigonit si batjocorit. Dar el nu poate muri. El este ales dinainte. El a fost lovit în toate felurile, dar ce s-a întîmplat? El a ramas în viata, pentru ca în el se afla rodul ales dinainte al Cuvîntului lui Dumnezeu. Rodul lui trebuie sa apara la timpul ales dinainte.

Ioel vazuse un pom mîncat de insecte si rozatori. Domnul însa a zis: „Eu vreau sa restitui." Pentru ca prin alegerea dinainte a lui Dumnezeu viata pomului se afla în radacini. Aceasta trebuie sa apara pentru ca poarta în sine cuvîntul lui Dumnezeu ales dinainte. O, ce fel de pom! El era deja în gradina Eden. Dar pe urma au venit copiii lui Cain, lacustele, si au mîncat din acest pom. Dar Dumnezeu a protejat samînta Sa din corabie.

Dumnezeu a avut grija tot timpul. De Rusalii a fost plantat acest pom al Miresei. De Rusalii El l-a pus în stare sa produca rodul ales dinainte la timpul potrivit. De Rusalii a înflorit acest pom si a purtat roade minunate. Lasatine sa vedem ce s-a întîmplat atunci. Isus a zis: „Lucrarile pe care le fac Eu, le veti face si voi." Ei îi vindecau pe bolnavi … Asa a fost la început. De Rusalii, nu mult timp dupa înviere a venit vuietul puternic din ceruri peste ei. Astazi totul arata altfel. Predicatorul sta acolo si vrea sa primeasca cît mai multi membri. Un tînar cu gulerul întors spune: „Veniti si luati cina cu noi si deveniti membrii acestei comuntati." Nu va este strain asa ceva? Predicatorii spun: „Înscrieti-va în comunitatea noastra." Toate acestea sînt gresite.

De Rusalii a venit vuietul din cer. Nu de la amvon, ci din cer; nu de la un preot sau predicator. Nu! Ce era? Un vuiet puternic din cer umpluse toata casa în care se aflau. Limbi ca de foc se împarteau, se asezau pe fiecare dintre ei. Ei nu mai puteau sa vorbeasca, ci vorbeau ceea ce le dadea Duhul. Ei erau plini de slava lui Dumnezeu, ei mergeau pe strada umpluti cu Duhul Sfînt. Purtarea lor li se parea celorlalti ca a unor beti, pentru ca oamenii ziceau: „Acestia nu sînt beti?" Noi ne putem închipui cum s-au purtat acei frati si acele surori.

Biblia marturiseste ca totul s-a pecetluit prin Duhul. Astfel a luat fiinta Biserica. Este o deosebire daca cineva organizeaza sau este ales dinainte.

Voi catolicilor, stiti voi ca fecioara Maria se afla printre cei 120? Acum, daca Dumnezeu nu i-a permis Mariei intrarea în cer fara primirea Duhului Sfînt, cum vreti voi sa intrati fara primirea acestei binecuvîntari? Gînditiva asupra acestui lucru! Este adevarat. Maria era printre ei. Si ea trebuia sa persevereze si sa se smereasca împreuna cu toti ceilalti pîna cînd a fost umpluta cu Duhul Sfînt.

Dupa revarsarea Duhului, celorlalti li s-a parut ca acesti credinciosi ar fi beti. Dar Petru, vorbitorul acestui grup, s-a ridicat si a spus: „Acesti oameni nu sînt beti, cum credeti voi, pentru ca este abia ceasul al treilea din zi. Nu, aici se împlineste fagaduinta proorocului Ioel. În zilele din urma se va întîmpla, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste orice faptura, încît fii si fiicele voastre vor prooroci, iar barbatii tineri vor avea vedenii si batrînii vor primi descoperiri prin visuri … vor fi semne sus în cer si pe pamînt … dar se va întîmpla ca: oricine va chema Numele Domnului va fi salvat."

Petru a predicat din acelasi capitol al proorocului Iona din care predic eu astazi. Acolo a fost plantat acest pom. Ei aveau în mijlocul lor darurile Duhului, predicau, îi vindecau pe bolnavi, au fost aruncati în închisoare, erau dispusi sa sufere din pricina Cuvîntului. Asa este si astazi. Un om care cunoaste Cuvîntul lui Dumnezeu si totusi face compromisuri din pricia unei organizatii, este un tradator. Fratii nostri de la început nu erau vînzatori. Desfasurarea din Biserica nu-i nelinistea. Acolo jubilau, plîngeau, se bucurau si vorbeau în alte limbi. Ei însisi nu întelegeau ce spuneau, dar multimea din popor si din diferite natiuni auzeau despre faptele mari ale lui Dumnezeu în limba lor, desi vorbitorii nu stiau ce vorbesc. Ei se bîlbîiau, dar multimea adunata îi întelegea. Altii ziceau: „Ei sînt plini de vin dulce." Petru însa a raspuns: „Ei nu sînt beti asa cum credeti, ci sînt umpluti cu Duhul Sfînt." Ei cu totii au murit moartea de martiri, afara de Ioan care a scris Apocalipsa. El a fost fiert 24 de

ore într-un vas de ulei fara ca el sa sufere ceva. El a murit de o moarte naturala.

Fiti atenti, ce s-a întîmplat! Dumnezeu a plantat acest pom din care au rezultat noua roade duhovnicesti si noua daruri. Acelasi Duh care era în Hristos, viata vesnica, a venit peste Biserica. Darurile Duhului erau în mijlocul Bisericii. Aceasta a crescut si a purtat roade pretutindeni. Ei nu s-au gîndit la ei însus. Ei nu au organizat, ci au mers înainte ca frati. Ei nu au posedat nici o dogma, ci numai pe Hristos. Nici o lege, ci numai dragostea. Nici o carte în afara Bibliei. Asa cred eu. Tot asa procedau ei atunci. Si noi mergem afara în lume. Fiti atenti în ce slava era atunci Biserica. Dumnezeu lucra în mijlocul lor. Asa o relateaza Biblia.

Înaintea înaltarii Sale, Domnul Isus a poruncit ucenicilor Sai: „De aceea mergeti în toata lumea si predicati Evanghelia la toata creatiunea …“ Aceste semne vor urma celor ce cred: „În Numele Meu ei vor …“ Dar, ce fel de semne poseda credinciosii astazi? Predicatorul le spune bun venit. Ei fac parte dintr-o comunitate, pentru faptul ca mama sau tatal lor au facut parte acolo. Dar Isus nu a spus asa. El a zis: „Aceste semne vor urma celor ce cred …“

Cealalta este biserica fireasca. Noi vorbim despre Biserica duhovniceasca, despre pomul duhovnicesc. Nu despre pomul firesc. Despre pomul duhovnicesc a spus Isus ca acei ce fac parte din pomul acesta îi vor urma aceste semne. Semnele îi vor urma pe acei care primesc viata din pomul acesta. „În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor calca pe serpi, daca vor bea ceva de moarte nu-i va atinge, vor pune mîinile lor peste bolnavi si ei se vor face bine.“

Isus a spus ca aceste semne îi vor urma pe cei credinciosi. El ne-a dat un exemplu, care sînt semnele unui credincios. El a zis: „Cine îl supara pe unul din acestia care cred în Mine, pentru acela ar fi mai bine daca i s-ar lega o piatra de gît si ar fi aruncat în mare … pentru ca Eu va spun: îngerii lor din ceruri privesc tot timpul fata Tatalui Meu ceresc.“

Vedeti în ce mod a fost plantat acest pom. Lucruri mari se întîmplau. Ei au calatorit si au vestit. Domnul era cu ei. În ziua de Rusalii au fost botezate 3 000 de suflete si au fost adaugate Bisericii. Ce legatura minunata exista în comunitatea lor. Nimeni nu suferea din cauza neajunsurilor. Fiecare era binevoitor fata de ceilalti. Ei împarteau totul împreuna. Ei erau o familie mare. Ce minunat!

Însa curînd a venit lacusta despre care vorbise Ioel, care s-a facut de cunoscut în patru studii de dezvoltare pentru a distruge acest pom minunat al lui Dumnezeu. Eu vreau sa revin la cele spuse de Ioel. Aici sînt prezentate patru lacuste diferite. Dar în fond este aceeasi lacusta în patru stadii diferite. Priviti, cum s-a apropiat ea de acest pom mare si minunat al lui Dumnezeu, de Biserica Lui.

Primul a distrus rodul acestui pom. Sa privim în istorie ce s-a întîmplat mai întîi. Mai întîi s-a ridicat un grup bine înstarit si vazut din rîndurile poporului simplu care spunea: „Este bine daca puteti sa-i vindecati pe bolnavi si sa faceti toate aceste fapte minunate, dar sa stiti ca noi ar trebui sa ne purtam si sa ne prezentam astfel ca si cei scoliti si oamenii cu rang înalt sa primeasca vestirea, clasa superioara, primarul, judecatorul, etc. Dar daca voi va purtati astfel, ei nu vor veni niciodata. Ei se tem de voi. Cineva a spus ca ei se tem si acum. Asa este.“ Este adevarat. Ei se tem de Duhul Sfînt. Acesta este motivul pentru care oamenii nu doresc sa-l aibe. Vedeti, este Dumnezeu. Ei nu l-au dorit pe Isus. Biserica bine vazuta a spus: „Voi vreti sa ne învatati?“ Voi puteti afla ca noi avem pe doctorul în teologie etc, pentru ca si atunci s-a referit marele preot la slujba sa, spunînd: „Cine vrea sa ma învete?“ Ei erau de parere ca Isus ar fi nelegitim, un om nascut în pacat. Mama Lui L-a nascut înainte de nunta. Dar Isus a spus: „Cine din voi Ma poate acuza de pacat?“

Pacatul este de a nu crede Cuvîntul lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte El s-a exprimat: „Aratati-Mi unde nu împlinesc Eu Cuvîntul lui Dumnezeu?“ Totul se întîmplase asa cum era scris. Aratati-Mi din Scriptura daca

toate acestea nu urmau a se întîmpla? „Daca Eu nu împlinesc lucrarile Tatalui Meu, atunci sa nu Ma credeti. Voi pretindeti ca credeti. Lasati-ma sa vad daca voi puteti sa faceti ceva."

Din ziua aceea nu L-au mai întrebat nimic. Satana s-a aruncat înspre El, dar el a simtit imediat ca este prins de un cablu electric cu un milion de volti. El s-a retras curînd pentru ca nu s-a asteptat la asa ceva.
Aceasta lacusta venise pentru a mînca rodul acestui pom. Primul rod pe care l-a furat, a fost dragostea frateasca care este unul din motivele din cauza caruia moare Biserica. Sa nu uitati aceasta! Dragostea este primul rod al acestui pom. Dragoste, pace, bucurie, rabdare, prietenie, bunatate, credinta, blîndete si perseverenta. Acestea sînt cele noua roade ale Duhului Sfînt pe care le poarta acest pom.

Noi vrem sa prezentam acest pom mare al lui Dumnezeu, care poarta cele noua roade ale Duhului. Se mai adauga cele noua daruri ale Duhului, darul vindecarii, darul de a vorbi în limbi, a scoate draci, etc. Acolo unde se predica Cuvîntul nefalsificat al lui Dumnezeu, au loc fapte puternice, nu printr-o denominatiune ci în libertate, pentru ca aceste lucruri sa poata avea loc. Dar acest drac a venit în forma unei lacuste pentru a mînca dragostea frateasca. Daca se spune ca în comunitatea cutare a avut loc o lucrare puternica, atunci se replica repede: „O, acestor oameni nu le dau crezare."

Mai întîi lacusta aceasta raspîndise neîncredere, apoi a mîncat rodul credintei; credinta în Cuvîntul lui Dumnezeu. Dusmanul spune: „Cum puteti sti ca acesta este Cuvîntul dupa ce a fost tradus de cîteva ori?" Vedeti cum manînca satana? El spune ca acest Cuvînt a fost tradus de cîteva ori. El aduce motive pentru a distruge credinta.

În continuare el a mîncat rodul bucuriei pentru mîntuire. Se spune: „Oamenii sînt prea galagiosi la serviciul divin." Eu am fost întrebat: „Cum poti tu predica, frate Branham, daca oamenii repeta în continuu Amin si Aleluia. Cum poti predica în astfel de conditii?" Eu am raspuns: „Daca ei nu se pot bucura de predica, atunci eu nici nu as mai predica." Daca cineva spune „Amin" în timpul predicarii Cuvîntului, asta ma încurajeaza mai mult.

Noi constatam ca aceasta lacusta ne-a furat bucuria. David s-a exprimat odata, ca el ar fi pierdut bucuria mîntuirii. Nu mîntuirea, ci bucuria. El a strigat: „Ajuta-ma sa ma bucur din nou pentru mîntuirea Ta si înarmeaza-ma cu un duh binevoitor."

Vedeti, rodul bucuriei este luat. Ei spun ca acesti oameni sînt prea galagiosi, ei plîng, tresalta de bucurie si striga Amin. Asa ceva este o prostie, dar nu este nimic deosebit la ei. Dar oamenii care judeca în felul acesta nu constata ca ei au aterizat într-o forma moarta, au fost pompati si echipati cu învataturi omenesti, în loc de lucrarea Duhului lui Dumnezeu. Pretutindeni este o raceala friguroasa. Termometrul spiritual se afla mult sub zero. Daca cineva spune Amin, atunci ei îsi întind gîtul ca gîstele ca sa vada cine era cel în cauza. Asa ceva este o rusine. Duhul lui Dumnezeu lucreaza bucurie, pace, dragoste … Lacusta a mîncat bucuria.

Rodul urmator la pomul acesta este pacea. Pacea cu Dumnezeu. Voi stiti ca sînteti salvati. Astazi se spune: „Învatati marturisirea de credinta apostolica" sau „Aderati la o biserica." Unii spun: „Voi nu sînteti salvati pentru ca nu faceti parte din gruparea noastra." Altii spun: „Trebuie sa va rugati zicînd ‚Ave Maria', etc. Prin asa ceva este luata bucuria. Acesta nu este pomul lui Dumnezeu. Este doar o încrucisare.

Voi cunoasteti povestea cu catîrul. Acesta este o încrucisare. Cît de deosebit este dimpotriva un cal de rasa curata. Eu apreciez crestinii de rasa curata care au primit Duhul Sfînt asa cum s-a pogorît de Rusalii. Ei stiu ce au primit. Ei îsi cunosc arborele gineacologic.

Petru si toti ceilalti primisera Duhul Sfînt. Un crestin autentic stie de unde provine el. Astazi se spune: „Eu sînt

lutheran“ sau „Eu sînt …“ Dar întrebarea este: „Sînteti nascuti din nou? Nascuti din nou prin Duhul lui Dumnezeu!“ Atunci nu sînteti o încrucisare, ci nascuti cu adevarat, nu pe baza unei doctrine sau comunitati, ci prin Duhul lui Dumnezeu. Dumnezeu traieste în voi.

Aceasta lacusta a furat pacea interioara. Ea a distrus toate roadele. Într-un alt stadiu ea a continuat lucrarea sa distrugatoare. Frunzele au fost mîncate. Ce a lasat o lacusta, a mîncat cealalta.

Ce reprezinta însa frunzele pomului? Comunitatea dumnezeiasca. Astazi se spune: „El nu face parte dintre noi. Noi nu vrem sa avem de-a face cu el, pentru ca el nu face parte din gruparea noastra.“ Daca se spune ca azi are loc un serviciu de vindecare, ei spun imediat: „Comunitatea noastra nu crede în asa ceva.“

Aceasta lacusta a mîncat aceasta comunitate divina cu Dumnezeu, frunzele pomului. Pasarile pot gasi refugiu sub umbra lor. Noi ne întoarcem la Psalmul 1. „El este sadit ca un pom lînga rîuri de ape.“ Aceasta este o Biserica în care se gasesc oameni sub umbra Duhului si care afla înviorare prin legatura divina. Dar daca sînteti asa de nervosi si întrebati: „Ce se va întîmpla?“ Voi va temeti de apropierea mortii si nu stiti daca sînteti salvati si va tot întrebati care din toate aceste comunitati are dreptate?

O, veniti doar odata sub acest pom care are frunze si roade. Fie ca vîntul ceresc sa pogoare si sa puna în miscare frunzele pomului într-un mod puternic. În racoarea aceasta veti fi racoriti. Daca cineva spune: „Eu ma duc acolo sa le dau lectii acestor fanatici“, un astfel de om ar trebui sa sada odata sub acest pom. Atunci se va racori si el putin.

Un pom ale carui frunze au fost mîncate, nu mai daruieste nici umbra si nici racoare. Este ca si cum ai sedea la soare. Acum, voi stiti despre ce este vorba. Biblia ne învata ca Biserica aleasa dinainte, fiii si fiicele lui Dumnezeu alesi dinainte, sînt adunati în locurile ceresti. Noi avem înviorarea racoroasa, ne simtim bine si sîntem acasa aici. Amin! Aici nu se uita unul la altul cum este îmbracat. Nimeni nu se uita la felul cum poarta surorile parul lor. Nimeni nu spune: „O, el poarta anul acesta acelasi costum ca în anul trecut.“ Aici nu depinde de asa ceva. Oamenii care privesc la astfel de lucruri nu se simt aici ca acasa.

Acum cîteva zile am fost chemat la o femeie bolnava care facea parte dintr-o comunitate bine vazuta. Ea se afla pe patul mortii, bolnava de cancer. Eu am întrebat-o: „Esti credincioasa?“ Ea a raµspuns: „Domnule, eu nu stiu ce sa zic. Eu am frecventat o comunitate.“ Apoi a început sa plînga. Eu am întrebat: „Ce este cu tine?“ Ea a raspuns: „Ei au privit întotdeauna spre mine de sus în jos pentru ca nu ma puteam îmbraca bine.“

Vedeti voi, acolo voi nu va simtiti bine. Biblia ne învata ca noi sîntem asezati în locuri ceresti. Noi sîntem toti egali. Eu va spun ca aceasta face ca si cel vazut sa poata îmbratisa un cersetor si sa spuna: „Noi sîntem frati.“ Aceasta stare face ca o sora îmbracata în matase sa poata îmbratisa pe una îmbracata saracacios si sa-l laude pe Domnul. Aici domina dragoste, bucurie, pace, credinta în Cuvînt, îndelunga rabdare, prietenie, rabdare. Noi sîntem asezati în locuri ceresti, în Isus Hristos. La umbra acestui pom avem o înviorare racoroasa.

Însa ce a facut lacusta? Ea a mîncat frunzele. Se spune: „Daca nu faci parte la noi, nu vei fi acolo.“ Toata racoarea Duhului s-a pierdut. Ei au introdus doctrine. Noi am putea discuta mult timp asupra acestui gînd. Ce a facut lacusta urmatoare? Ea a mîncat coaja pomului sub care circula seva vietii. Coaja protejeaza pomul. Ce înseamna „religie“? Protectie. Noi sîntem înveliti.

Însa aceasta lacusta s-a introdus în Biserica. Aceasta devenise formala, iar comunitatea cu Dumnezeu se pierduse. În locul credintei adevarate au fost introduse dogme. Se formase o religie, au fost stabilite dogme si oamenii au fost uniti sub acest sistem. Pomul lui Dumnezeu a fost pagubit. Seva vietii nu a reusit sa urce mai sus de coaja. Vedeti ce vreau sa spun?

Acesti gîndaci au plecat de la Roma pentru a distruge Biserica originala de la Rusalii. Eu nu ma refer la organizatiile penticostale. Toate formele organizate sînt moarte. Asta pot sa va dovedesc cu Scriptura. Dar eu ma refer la experienta de rusale. Pentru cine este aceasta? Pentru toti. Pentru catolici si protestanti; pentru oricine doreste ca s-o afle.

Voi nu puteti sa aderati la Biserica. Eu apartin de exemplu deja de 53 de ani familiei Branham fara sa fi aderat, pentru ca sînt nascut în aceasta familie. Tot asa se întîmpla cu un crestin adevarat. Nu sa aderam la vreo organizatie. Noi sîntem nascuti din nou ca si crestini si înnoiti prin Duhul Sfînt.

Aceasta lacusta a patruns în coaja pomului si a distrus învelisul care consta în credinta si învatatura. Acesta este motivul pentru care a fost pecetluita credinta noastra cu sînge, pentru ca viata se afla în sînge. Cuvîntul însa ramîne pastrat. Viata este în sînge, iar sîngele produce din nou viata.

Eu sper ca voi vedeti aceasta. Nu învelit în frunze de smochin asa cum au încercat Adam si Eva, sau asa cum o facuse Cain care a adus roadele cîmpului ca jertfa. Dumnezeu nu primise toate acestea. Faptele noastre proprii nu au nici o valabilitate înaintea Lui. Ceea ce a respins Dumnezeu de la început, va respinge El si în vesnicie. Gînduri si dogme omenesti nu valoreaza nimic înaintea Lui, ci numai Cuvîntul lui Dumnezeu. Cuvîntul devine lucrator prin sîngele lui Isus care s-a jertfit.

Voi sigur ati auzit ca în tara noastra exista 19 feluri de cuie despre care se spune ca ar fi cuiele originale cu care a fost rastignit Hristos. Chiar daca acestea ar fi cuiele respective, eu totusi nu as vrea sa am ceva comun cu aceasta problema. Dumnezeu nu ne-a lasat relicve ca dovezi. EL l-a trimis pe Duhul Sfînt, ceva viu ce nu poate fi distrus. La ce mi-ar folosi un cui ruginit? La ce mi-ar folosi crucea pe care a fost rastignit El? Nu mi-ar putea ajuta cu nimic. Nu posesia unui cui sau a unei cruci, ci de a-L cunoaste pe El, este viata.

Oamenii viziteaza Ierusalimul si pelerineaza în diferite locuri,dar asta îi ajuta la fel de putin ca si cuiele sau crucile. Eu am fost la Roma. Acolo sînt pastrate oseminte preotesti si ei au facut tot felul de lucruri din aceasta. Oamenii vin acolo si asteapta o binecuvîntare de la craniile mortilor care sînt deja albite. În capela Sf. Petru se afla o statuie de-a lui Petru. Piciorul statuii trebuie înnoit din timp în timp din cauza sarutarilor. O, cîta necunostinta; nimic decît idolatrie inventata de oameni. Dumnezeu a trimis Duhul Sfînt. Viata lui Dumnezeu sa fie în voi. Nu o statuie înaintea voastra. Voi sînteti acei în care doreste sa locuiasca Dumnezeu. Nu o statuie, ci voi. Acestea sînt numite „statuile sfinte“. Asa ceva nici nu exista. Voi sînteti locul sfînt al lui Dumnezeu.

Biblia spune: „Un trup Mi-ai pregatit Tu.“ Aceasta lacusta a mîncat si a distrus coaja. Astfel a luat fiinta o biserica lumeasca în loc de una duhovniceasca. Adevarul a fost îndepartat, iar falsul a fost introdus. Acum vedeti frunzele, rodul si coaja au fost mîncate. Învatatura care a fost data ca învelis, a fost îndepartata.

De unde veneau învataturile nebiblice? Cine a citit istoria bisericii, stie ca acestea au plecat de la Roma. Acolo îsi au originea. Au fost introduse dogme dupa ce murisera Ioan, Policarp, Ireneu si Sf. Martin. Apostolul Ioan a fost deportat pe insula Patmos din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu. El a scris acolo ultima parte a Bibliei. Dumnezeu s-a îngrijit pentru ca Cuvîntul Lui sa fie scris. Este Cuvîntul lui Dumnezeu. Noi nu putem adauga si nu putem scoate nimic din acest Cuvînt. Nimeni nu o poate modifica. Acesti barbati au stat acolo si au tinut sus Cuvîntul lui Dumnezeu, dar la Roma au fost rînduite dogme înlocuitoare.

Lasati-ne sa observam cîteva învataturi falsificate. Mai întîi botezul. Dupa ce a fost data porunca misionara, apostolul Petru predicase în ziua de Rusalii Cuvîntul lui Dumnezeu prin inspiratia Duhului Sfînt. „Pocaiti-va si fiecare din voi sa fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea pacatelor.“

Ce s-a facut la Roma? Ei au introdus formula de botez „În Numele Tatalui, al Fiului si al Duhului Sfînt“ au facut o dogma din aceasta în loc sa accepte învatatura Bibliei.

Vedeti acum ce a mîncat aceasta lacusta? Au început sa stropeasca în loc sa scufunde în apa. Tata, Fiu si Duh Sfînt nu sînt nume. Isus a spus: „Botezati-i pe NUMELE Tatalui, al Fiului si Duhului Sfînt.“ Apostolul Petru stia ca acest Nume este Domnul Isus Hristos. Astfel toti credinciosii din Biblie de la Rusalii încoace au fost botezati în Numele Domnului Isus Hristos. Eu doresc ca cineva sa-mi dovedeasca cu Scriptura sau cu istoria bisericii, unde s-a botezat vreodata altfel decît în Numele Domnului Isus Hristos, pîna la începuturile bisericii romano-catolice.

Gînditi-va la aceasta! Aceasta banda înregistrata va fi auzita în toata lumea. Eu am avut adunari unde au fost de fata sute de predicatori si episcopi. Eu am cerut apoi de la ei urmatoarele: „Aveti curaj, veniti acum cu Scriptura sau taceti pentru totdeauna.“ Toti au tacut. Dar în spate ei vorbesc mai departe. Nu au curajul si bunul simt de a te înfrunta în fata, dar ei se tem pentru ca stiu ca totul este pe dos în dogma lor. Adevarul a fost dat la o parte si a fost înlocuit cu falsul. Voi ziceti: „Nu este important cum esti botezat.“ În Efes, Pavel a întîlnit niste ucenici care au fost botezati cu botezul lui Ioan. Apolo le predicase deja Cuvîntul lui Dumnezeu dupa cunostinta pe care o avea. Dar acum venise Pavel la ei si îi întreba: „Ati primit voi pe Duhul Sfînt dupa ce ati crezut?“ Ei erau credinciosi, dar nu aceasta este întrebarea. Este scris: „Ati primit voi pe Duhul Sfînt dupa ce ati crezut?“ Ei au raspuns: „Nu, noi nu stim daca Duhul Sfînt este în mijlocul nostru.“ Apoi i-a întrebat: „Cum ati fost botezati?“ Ei au raspuns: „Cu botezul lui Ioan.“

Observati! Pavel insistase ca ei sa fie botezati înca o data. El i-a botezat în Numele Domnului Isus, a pus mîinile peste ei, iar Duhul sfînt a venit peste ei. Pavel zicea: „Chiar daca ar veni un înger din cer, sa fie anatema.“ Un înger cu atît mai putin un predicator.

Voi vedeti acum ce au mîncat lacustele. Botezul în Numele Domnului Isus Hristos. În continuare lacusta a îndepartat botezul Duhului Sfînt pentru ca atît timp cît posedati voi Duhul Sfînt, El va permite ca lumina Cuvîntului Sau sa straluceasca. Însa ei s-au îndepartat de Cuvînt.

Daca ne gîndim la toti protestantii si catolicii care sînt confirmati în dimineata aceasta. Ei cred ca daca primesc eucharistia, atunci primesc si pe Duhul Sfînt (sau iertarea pacatelor). I-ati observat pe catolici cînd trec pe lînga biserica si îsi fac cruce? Ei sînt de parere ca Dumnezeu este în biserica si anume în bucatile acelea de pîine care se afla pe altar, unde ajung si soarecii noaptea. Atît pot sa va spun, acela nu este Dumnezeul meu.

Ei participa la prima cina si sînt confirmati în biserica. Vedeti ce a facut lacusta? El a luat Duhul; iar la urma a ramas doar pîinea. Priviti în istorie si veti constata ca este adevarat ceea ce spun. Voi toti, fie protestanti sau catolici, înghititi toate acestea. În loc ca protestantii sa primeasca Duhul Sfînt, ei se ataseaza de o biserica.

În ziua aceea de Rusalii nu s-a ridicat nimeni pentru a-i invita pe oameni într-o comunitate, ci un sunet puternic a venit din ceruri si i-a umplut pe toti din casa.

În loc de nasterea din nou pe care Isus o învatase cu claritate, ei se multumesc cu aderarea la o comunitate. În loc de Cuvînt ei se hranesc cu dogme. Lucrurile duhovnicesti au fost luate si cele firesti le-au luat locul. Asta nu se refera doar la catolici ci si la protestanti. Unde avem astazi o demonstratie adevarata al Duhului Sfînt în bisericile protestante? Unde avem experienta rusaliilor printre protestanti? Daca puteti sa-mi spuneti, atunci ma duc acolo ca sa ma bucur cu ei. Dar voi ati zidit lucruri firesti.

Voi stiti ca eu ma pregatesc sa va parasesc. Însa sa nu lasati ca Cuvîntul acesta sa dispara din inimile voastre. Nu acceptati lucruri firesti, pentru ca în acestea se afla moartea. Lucrurile firesti pier. Tot ce provine din fire este

mort. Este condamnat la moarte. Numai Duhul daruieste viata. Duhul învioreaza. Duhul este cel ce creaza viata.

Vedeti voi cum a fost anulat botezul în Numele Domnului Isus Hristos si au fost folosite titlurile „Tata, Fiu si Duh Sfînt". Voi spuneti: „Aici nu exista nici o deosebire."

Dar eu vreau sa va dau un exemplu. Daca seful va încredinteaza un cec care nu este semnat cu numele lui, ci poarta doar denumirea de „seful", puteti sa faceti ceva cu acest cec? Voi ziceti ca nu este nici o deosebire. De ce a poruncit atunci Pavel celor credinciosi sa se boteze în Numele Domnului Isus Hristos?

Lasati-va corectati de Cuvînt. Sa nu spuneti nimic altceva decît ce este scris, pentru ca dupa aceasta sîntem judecati. Vedeti, în loc ca ei sa afle nasterea din nou, ei se ataseaza doar de o anumita comunitate. În locul Cuvîntului ei accepta dogme. Aratati-mi unde au zis ei în Biblie un „Ave Maria". Aratati-mi unde au citit ei în Biblie un „crez apostolic". Aratati-mi unde se gaseste asa ceva în Scriptura. Unde se gaseste în Biblie ceva despre legaturi comunicative cu sfintii morti? Biblia este împotriva acestor lucruri. Dovediti-mi cu Scriptura unde a fost botezat cineva în „Numele Tatalui, Fiului si Duhului Sfînt". Voi nu gasiti asa ceva si totusi tineti tare de aceasta. În loc sa traiti în comunitate adevarata cu fratii, a luat fiinta ierarhia, papalitatea. Episcopii va spun ce aveti de facut. Voi penticostali, aveti reprezentanti judeteni care va spun ce trebuie sa faceti. Dar Biserica adevarata Îl are pe Hristos. Vedeti voi unde s-a ajuns? Ei au introdus dogme facute de oameni si au lasat Cuvîntul la o parte. Atunci s-a luat de la pomul original si au gasit înlocuitor.

Biserica protestanta a iesit din biserica catolica. În Apocalipsa 17 este scris despre curva cea mare si despre fiice. Una este ca si cealalta. Dragostea frateasca a fost distrusa. Atîtea despartiri si deosebiri. Acum fiti atenti ce spune Biblia! Noi trebuie sa lasam pe Duhul Sfînt ca sa ne curete sufletele de toate faptele gresite. Persistati înaintea Lui pîna cînd ati murit pentru voi si sufletele voastre au fost curatate.

Dar în loc de aceasta a fost inventat purgatoriul. Multi bani sînt cheltuiti pentru ca preotul sa-i scoata pe oameni prin rugaciune din foc. Ce prostie! Vedeti ce au facut aceste lacuste? Sute de dolari sînt platiti pentru ca sufletele sa fie scoase din purgatoriu prin rugaciune. Unde gasesti ceva despre purgatoriu în Biblie? Asa ceva nu exista. Însa ei au introdus aceasta învatatura si se roaga pentru voi dupa ce ati murit. Ei se refera la Bonifatius sau la altii. Dar pe mine nu ma intereseaza ce a spus Bonifatius. Eu nu ma orientez dupa spusele lor pentru ca este împotriva Cuvîntului lui Dumnezeu, împotriva învataturii apostolilor. Dumnezeu i-a folosit pe apostoli pentru a stabili rînduiala în Biserica. Noi sîntem ziditi pe fundamentul apostolilor si al proorocilor, nu pe cele spuse de Bonifatius. Este în contradictie cu Cuvîntul. Tot ce nu corespunde cu Cuvîntul lui Dumnezeu este prostie si minciuna. De aceea eu nu cred nici în marturisirea de credinta protestanta, nici dogmele catolice. Dar cum puteti sa-i dispretuiti din pricina dogmelor, daca voi însiva sînteti umpluti cu acestea. Cum puteti sa-i numiti gresiti, daca voi credeti la fel dogmele omenesti care sînt în contradictie cu Biblia. Voi sînteti într-o organizatie, în fiica curvei. Ce este o curva? O femeie care este necredincioasa barbatului ei. Tot asa este cu biserica crestina care foloseste în locul Cuvîntului Sfînt al lui Dumnezeu, învataturi gresite.

Eva l-a ascultat pe satan si a pricinuit prin aceasta moartea si fiecare necaz pe pamînt. Ea a produs curvie spirituala fata de Dumnezeu, pentru ca ea nu a crezut Cuvîntul. Acelasi lucru îl fac bisericile si azi. Ei provoaca curvie spirituala împotriva Cuvîntului lui Dumnezeu. Ei nu va permit sa intrati în comunitatile lor daca nu concordati cu învatatura lor. Ei va pun conditii care nu sînt acceptabile. Eu le spun pur si simplu ca nu vin la ei, pentru ca nu pot sa predic decît ceea ce spune Biblia. Bazati-va pe Cuvînt si ramîneti la acesta, fratilor, pentru ca ne apropiem de zilele de pe urma. Asta o stim cu totii. Ceasul a sosit. Acum se spun lucruri diverse. Dar sa nu le credeti indiferent cine le spune, daca nu le spune pe baza autoritatii Sfintelor Scripturi.

Nu demult timp a venit o sora care s-a referit la predica mea despre botezul în Numele Domnului Isus predicata în prezenta a 300 de predicatori. Multi dintre cei care au fost la „adunarea pastorilor din Chicago". Domnul îmi

aratase într-o vedenie unde vor avea loc adunarile si ce se va întîmpla. Eu le-am trimis acestea. Acolo erau episcopi, doctori, cardinali, etc. Eu am spus atunci: „Daca cineva dintre predicatori poate sa combata Biblia, ceea ce predic eu, atunci s-o faceti." Nimeni nu s-a prezentat. De ce? Ei s-au temut de Cuvînt. La aceasta eu am spus: „Daca nu puteti sa-l combateti, atunci încetati sa mai vorbiti împotriva Cuvîntului. Fiti linistiti daca nu puteti sa dovediti nimic cu Cuvîntul." Acest grup a trimis o doamna la mine care a zis: „Frate Branham, daca Îngerul Domnului ti-a spus-o, atunci vom crede." Eu am zis: „Cum se poate ca un grup asa de mare de predicatori sa fie asa de slab? Daca Îngerul Domnului mi-ar spune ceva si ar fi în contradictie cu acest Cuvînt, atunci el nu ar fi Îngerul Domnului." Îngerul Domnului va confirma întotdeauna Cuvîntul. Asa s-a întîmplat în toate epocile." Astazi se întîmpla la fel. El sta pe Cuvînt. Oricare predicator care este uns cu Duhul Sfînt, va sta pe acelasi Cuvînt, pentru ca întreaga Biblie este inspiratia Duhului Sfînt. Cum puteti voi sa posedati pe Duhul Sfînt si sa tagaduiti ce este scris în Biblie? Duhul marturiseste ca aceasta vestire a Cuvîntului corespunde cu adevarul.

Lacustele au mîncat lucrurile adevarate ale lui Dumnezeu si le-au înlocuit cu învataturi care sînt în contradictie cu învatatura apostolilor. Învatatura apostolica este stabilita în Biblie prin Duhul Sfînt. Fiecare Cuvînt este adevarat. Credeti-l si acceptati-l si nu va îndepartati de la el. Fiecare fagaduinta se va împlini. Dumnezeu îsi descopera prezenta Sa. EL este acelasi Dumnezeu care i-a calauzit atunci pe copiii lui Israel prin Marea Rosie. EL nu ar fi Dumnezeu daca nu ar fi acelasi ca atunci de Rusalii. Atunci nu ar fi avut loc învierea. La ce va foloseste un Dumnezeu istoric, daca El nu se manifesta astazi ca acelasi? La ce bun daca predicatorii sînt pregatiti în seminare, iar Dumnezeu nu se dovedeste ca acelasi. Ce ati facut? Unde este autoritatea voastra? Voi ziceti: „Biserica …" Care dintre ele? Exista sute de organizatii. Care dintre acestea sînt corecte? Noi nu o putem spune si am fi încurcati daca ne-am uita la aceasta. Însa Dumnezeu nu va judeca lumea printr-o biserica anumita, ci prin Hristos, iar Hristos este Cuvîntul. Asa este scris în Biblie. „La început era Cuvîntul si Cuvîntul era Dumnezeu, si Cuvîntul s-a facut trup si a locuit printre noi."

EL va judeca biserica si oamenii prin Cuvînt, prin Cuvîntul cel viu, Cel înviat. Daca vestirea este în contradictie cu Cuvîntul, înseamna ca nu este Cuvîntul cel viu, pentru ca Duhul depune marturie despre adevar. El nu poate sa spuna ceva si în alt loc sa spuna altceva. Asa ceva se poate întîmpla cu mine, pentru ca sînt un om. Si voua vi se poate întîmpla. Voi puteti sa cresteti în cunostinta si întelepciune. Dumnezeu este marginit. Prima Lui decizie, indiferent ce spune El, este valabila pentru vesnicie. Asa ramîne. EL nu poate spune ceva, apoi s-o modifice. EL trebuie sa spuna totul la fel, pentru ca El este Dumnezeu. Daca Duhul din voi este de la Dumnezeu, atunci el va depune marturie despre Cuvîntul lui Dumnezeu ca adevar. Orice Cuvînt, pentru ca Isus Hristos este acelasi ieri, azi si în veci. Asa o spune Biblia.

Ce a fost deci mîncat din pomul roditor al lui Dumnezeu? Mai întîi, lacusta s-a atins de frunze. În continuare de roade, apoi a mîncat din coaja. Acum vedem aceasta lacusta în al patrulea stadiu. Ea se apropie de viata, de duhul. Ea patrunde spre miez pentru a suge viata. Aici o putem s-o numim denominatiune. Acesta este numele cel mai potrivit. Ea distruge prin sustragerea sevei vietii. De fiecare data cînd a trimis Dumnezeu o înviorare în mijlocul poporului Sau, ei au facut o denminatiune din aceasta si a murit curînd. Nimeni nu poate combate aceasta cu istoria bisericeasca. Se poate dovedi istoric ca fiecare organizatie a murit spiritual. Lacusta mîncase învelisul si a supt viata în ultima sa etapa din pomul lui Dumnezeu. Ce fel de viata era aici? Era Duhul Sfînt. Ce se întîmplase? Duhul Sfînt nu putea sa mai ramîna dupa ce dogma a fost introdusa, pentru ca Duhul Sfînt este împotriva dogmei. Astfel s-a scurs viata sfînta din pomul lui Dumnezeu, iar dogme si denominatiuni au fost introduse. Ei nu mai dau nici un pret pe ceea ce scrie în Biblie. Sa nu uitati aceasta! Fiecare denominatiune moare si nu se mai ridica. Prima organizatie religioasa a fost biserica catolica. Ea murise imediat pentru ca începuse cu dogme. În timpul reformatiunii a iesit o parte din biserica catolica, dar si aceasta s-a organizat si a murit. Apoi a venit Wesley. Si miscarea aceasta s-a organizat. Moartea intrase în interior. Apoi a venit miscarea penticostala. Din nou s-a organizat, apoi a murit. Fiecare organizatie a murit. Priviti-le doar!

Înainte de miscarea penticostala, a fost miscarea sfintirii. Dar cînd au venit darurile Duhului - vorbirea în limbi - iar puterea lui Dumnezeu lucrase cu putere, dar ei au atribuit-o lui satan si au murit.

Unde sînt ei astazi? Desigur, ei au multi membri. Însa ei sînt un trup fara viata, dupa cum mi s-a aratat nu demult. Eu am vazut cum s-a aplecat un predicator peste acest trup si îl saruta cu multa dragoste. Mie mi s-a spus: „Timpul lor a trecut. Cu aceasta s-a încheiat."

Dumnezeu plantase pomul Lui pentru ca sa poarte roade duhovnicesti. Dar ce au facut oamenii? Ei au încercat întotdeauna sa faca o forma fireasca din aceasta, adica sa înlocuiasca Biserica duhovniceasca printr-o forma fireasca atractiva. Luther avea o comunitate spirituala, dar ce se întîmplase? Dupa ce murise, totul devenise o forma religioasa. Ce facuse Wesley? El a fost um om mare al lui Dumnezeu. Cine vrea sa spuna ca nu ar fi asa? Ce a facut el? Dupa ce plecase el si fratele lui, Charles, ei s-au organizat si moartea a aparut curînd. Acelasi lucru s-a întîmplat în fiecare epoca. Ei au creat ceva artificial; fapte smerite si bune, adunari mari, oameni învatati, oameni cu vaza ai orasului urmau sa faca parte din comunitate. Si penticostalii au patit la fel. Voi ati facut gardul tot mai mic. Voi v-ati îndepartat de la Duhul Sfînt. Voi voiati cladiri frumoase si multe altele. Voi aveti acum predicatori cu rang si onoare. Voi mamelor, ati trimis pe fiii vostri la seminare. Ce au învatat ei acolo? Teologie omeneasca! În ce stare va aflati voi astazi? Ce puteti arata din credinta voastra? O forma de evlavie. Biblia vorbeste despre aceasta, ca în zilele de pe urma ei vor pastra o forma de evlavie, dar voi tagaduiti puterea. Lacusta a supt totul prin aceste organizatii religioase.

Pavel scrie în 2 Tim. 3: „Sa stii ca în zilele din urma vor fi vremuri grele. Caci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, laudarosi, trufasi, hulitori, neascultatori de parinti, nemultumitori, fara evlavie, fara dragoste fireasca, neînduplecati, clevetitori, neînfrînati, neîmblînziti, neiubitori de bine, vînzatori, obraznici, îngîmfati; iubitori mai mult de placeri decît iubitori de Dumnezeu; avînd doar o forma de evlavie dar tagaduindu-i puterea."

Voi ziceti: „În ultimul an, biserica noastra a reusit în multe lucruri." Catolicii v-au depasit deja cu mult. În Rusia s-a ajuns atît de departe, încît comunismul s-a extins. Dar sa nu va temeti niciodata de comunism, desi aceasta este o miscare fara Dumnezeu. Deseori auzim cum predicatorii condamna comunismul. Nici eu nu sînt pentru aceste partide, dar m-am saturat sa tot aud ca lumea întreaga va fi înghitita de comunism, pentru ca acesta este în contradictie cu Cuvîntul lui Dumnezeu. Nici un text biblic nu marturiseste asa ceva. Biblia însa spune ca Roma, biserica catolica va domina lumea. Voi trebuie sa cititi doar în proorocul Daniel. Capul de aur era împaratul Nebucadnetar. Apoi a venit împaratia mezilor si persilor. Apoi împaratia greaca si pe urma împaratia romana. Aceste zece degete s-au extins peste întreg pamîntul.

Exista o cortina de fier, o cortina de bambus si o cortina de purpura. Fratilor, sa nu va temeti de primele doua, dar fiti atenti la cortina de purpura. Si în tara aceasta ei sînt pe tron. Asteptati doar pîna cînd prind radacina în cabinet, si fiti apoi atenti ce se întîmpla. Priviti doar ce s-a întîmplat în celelalte natiuni. Biblia vorbeste în Apoc. 13 despre o fiara care se va ridica si care seamana cu un miel, ceea ce înseamna libertate religioasa. Cele doua coarne simbolizeaza puterea spirituala si lumeasca. Numarul 13 se potriveste tarii noastre, adica SUA. Totul a început cu 13; 13 colonii, 13 linii în steagul tarii si tara aceasta este descrisa în Biblie. Apoi mielul acesta a vorbit ca o fiara si a exercitat o putere mare. Biblia spune ca s-a facut un tablou acestei fiare. Aceasta înseamna unirea bisericilor, lucrare cu care ei sînt acum foarte ocupati, mai ales aici în New York. Toti intra în aceasta unire; metodistii, baptistii, penticostalii. Aceasta este valabila pentru voi toti care sînteti pentru ecumenie. Voi va vindeti dreptul vostru de întîi nascuti ca sa va atasati acestui Babilon. Ce se întîmpla cu voi? Voi ati vîndut dreptul vostru de întîi nascut ca si Esau pentru o mîncare de linte. Mai mult nu primiti pentru aceasta. Tabloul fiarei se formeaza. Sa nu va temeti de comunism, ci de catolicism. Totul va fi facut asa de frumos si se pare ca un miel, dar lupul sta în spate. Fiti atenti! Aceasta este în contradictie cu Cuvîntul. Ceea ce spune Cuvîntul, trebuie

sa se întîmple. Comunismul trebuie doar sa împlineasca ceva în planul lui Dumnezeu. EL l-a îngaduit pentru ca Cuvîntul Lui sa fie împlinit.

Vedeti, atunci au proorocit 400 de prooroci înaintea lui Ahab si Iosafat care era un om drept. El a zis: „Înainte de a ne duce în Ramot în Galad, ar trebui sa întrebam pe Domnul." Ahab a zis: „Desigur, noi avem aici 400 de prooroci, toti barbati buni." Ei au fost chemati si au proorocit: „Du-te pentru ca Domnul este cu tine!" Aceasta i s-a parut cam ciudat lui Iosafat. El a zis: „Mai este cineva aici pe care l-am putea întreba?" Ahab a raspuns: „Mai este unul, dar nu îl agreez pentru ca nu îmi prooroceste niciodata ceva de bine." Cum putea Mica sa proorocesca ceva împotriva Cuvîntului lui Dumnezeu? Ei l-au chemat. Mai întîi el a zis: „Du-te, vei ispravi!" Dar pe urma el a zis: „Eu am vazut Israelul raspîndit ca o turma fara pastor." Apoi s-a ridicat episcopul Zedechia si l-a lovit în fata si a întrebat: „Cînd a iesit Duhul Sfînt de la mine?" Eu pot sa îmi închipui ca Mica ar fi dat un raspuns clar: „El nu a fost niciodata în tine!" El a zis: „Tu o vei afla în ziua aceea …" Ahab a poruncit: „Duceti-l la închisoare! Tineti-l în viata cu apa si cu pîine, iar cînd ma întorc am sa ma ocup de el." Dar Mica a mai raspuns: „Daca tu te întorci, înseamna ca Dumnezeu nu a vorbit prin mine." El era în concordanta cu Cuvîntul. Daca o proorocie nu corespunde cu Cuvîntul, atunci este falsa. De aceea eu va spun azi: „Nu conteaza cît de frumos arata ceva, cîti predicatori spun una sau alta." De exemplu, „Comunismul va domina lumea." Sa nu va osteniti sa combateti comunismul. Lupta trebuie purtata cu Roma. Aceasta este: „Asa vorbeste Domnul!" Roma va domina lumea, nu comunismul. El este numai o marioneta. Trebuia sa se întîmple astfel. Domnul i-a zis lui Mica: „Cei 400 de prooroci trebuiau sa-i prooroceasca lui Ahab, pentru ca el sa mearga la lupta si cuvintele lui Ilie sa se împlineasca."

Dumnezeu a permis existenta comunismului, pentru ca toti sa se uneasca în consiliul mondial al bisericilor si pentru a forma în comun tabloul fiarei, pentru ca asa este scris în Cuvîntul lui Dumnezeu. Vedeti ce fel de forma a luat aceasta! Dar sa nu fiti îngrijorati. Este adevarat. Eu sper ca predica mea lunga sa nu va oboseasca, dar eu nu stiu cînd pot sa vorbesc din nou aici. Poate niciodata. Poate ca noi nu ne mai vedem niciodata asa adunati. Eu doresc ca voi sa recunoasteti adevarul. Fiti atenti, Cuvîntul este adevarul. Nu eu, ci acest Cuvînt. De acesta depinde totul. Daca cuvintele mele sînt în contradictie cu Cuvîntul, atunci sa nu ma credeti pe mine, ci credeti Scriptura. Daca cineva crede ca ceea ce predic nu corespunde cu Scriptura, este de datoria lui sa vina la mine. Veniti si vom cerceta Cuvîntul împreuna.

Noi vedem de ce se uneste comunismul în faptele lui. Dumnezeu a zis ca El va strînge pe Gog si Magog pentru lupta. Toate aceste puteri se vor strînge. Acesta-i adevarul. Asa ceva se va întîmpla pentru ca Biblia vorbeste despre aceasta.

Sa ne întoarcem la tema noastra. Dumnezeu a plantat acest pom care urma sa poarte roade duhovnicesti. Oamenii au încercat întotdeauna sa faca din lucrarea Lui o forma artificiala de evlavie. Ei voiesc cladiri mari care costa milioane si totusi ei predica oamenilor ca Isus va veni în curînd, desi ei arunca 6-8 milioane pentru o cladire. Pe cîmpul misiunii sînt misionari care vestesc Evanghelia si sînt asa de saraci, încît nu au încaltaminte sau mîncare suficienta. Ce se întîmpla cu acesti oameni? Ei însisi nu cred ca Isus va veni din nou. Viata si sufletele voastre vorbesc mai tare decît cuvintele voastre. În adunarile mele au venit misionari saraci în haine vechi si fara încaltaminte. Ei traiesc în conditii grele si sînt înconjurati de surse pentru boli de orice fel. Ei au stat acolo si au întrebat: „Esti tu fratele Branham?" Eu am afirmat. Apoi ei au zis: „Fii binecuvîntat. Noi ne rugam întotdeauna pentru tine." Eu ma gîndeam, o Dumnezeule, acestia sînt oamenii potriviti care se roaga pentru mine. Ei au spus: „Noi am citit predicile tale, frate Branham. Tu vestesti adevarul. Noi stam în spatele tau." O fratilor, desi saraci ei au o pozitie corecta.

Aici se spune: „Sa stii ca el nu face parte din organizatia noastra. Cine este el de fapt? El nu merge cu noi. El este independent. El are acolo lucrarea sa proprie si nu se uneste cu noi. Noi trebuie sa ne informam despre el."

Fiind înca un baiat mic, m-am dus la plantatia de fructe pentru a cauta cîteva mere si am constatat ca erau niste pari lungi sub cel mai frumos pom, cu care puteai lua mere din pom. Voi stiti ca se pune sperietoare la pomii cei mai buni. Satana face la fel. El vrea sa va sperie. Sa nu-l bagati în seama! Treceti pe lînga asa ceva!

Într-o zi am observat o cîrtita. Eu semanam fasole. Ea se puse sa manînce rîndul de fasole pe care îl semanasem. Eu ma gîndeam ca am s-o speri ide moarte. Am luat un sac de hîrtie si am desenat un chip groaznic si ma gîndeam ca astfel o voi izgoni. Eu am mai pus fasole într-un sac si l-am atîrnat de un bat. Vîntul sufla încolo si încoace. Cîrtita a iesit din vizuina si a început sa manînce din fasole. Apoi s-a uitat din nou înspre sac si a mîncat în continuare. Ea nu s-a deranjat. Ea nu s-a lasat oprita, pentru ca acolo era ceva bun pentru ea.

Daca se spune: „O, acolo sînt doar niste fanatici religiosi“ atunci sa nu va lasati speriati, ci mergeti cu încredere acolo si vedeti daca Duhul Sfînt sta în spatele lucrarii.

Exista o biserica fireasca si una spirituala. Lacusta a mîncat coaja, fructele si frunzele. Toate darurile Duhului se pierdusera. Nu a mai ramas nici vindecare divina, nici vorbire în limbi sau proorocie. Ei nu cred în prooroci. Ei nu cred aceste lucruri pentru ca sînt în necunostinta.

În biserica fireasca totul este firesc si aranjat artificial. Dar în biserica spirituala totul arata altfel. Voi stiti ca Biblia vorbeste despre femeia sloboda si cea straina. Este scris: „Izgoneste pe roaba si pe fiul ei; caci fiul roabei nu va mosteni împreuna cu fiul femeii slobode.“ (Gal. 4, 21-30). Biserica fireasca nu va mosteni nimic. Este doar o legare de neghina în snopi pentru foc. Ei nu vor mosteni împreuna cu cea sloboda, pentru ca copiii organizatiei se afla în robie. Copiii celei slobode vor lua parte la rapire, însa copiii robiei vor ramîne afara si vor apare la judecata. Si la Esau si Iacov vedem deosebirea, desi ei erau gemeni. Esau era într-o pozitie fireasca, altfel el nu era un om rau. El nu fura, nu se îmbata. El era religios si de parere ca asa ceva este suficient. Însa Iacov se straduia sa ajunga la dreptul de întîi nascut, chiar daca el ar fi trebuit sa vina la altar cu lacrimi si strigate. Pentru el conta doar sa primeasca binecuvîntarea cu orice pret.

Mie mi s-a spus: „Frate Branham, la voi oamenii vin în fata. Ei plîng si striga. Noi nu vrem asa!“ Din cauza aceasta voi nici nu primiti.

Eu ma gîndesc la fratele acela negru care era tot timpul vesel. Seful lui l-a întrebat: „Ce te face asa de vesel, baiatule?“ El a raspuns: „Eu am religia inimii.“ Seful a raspuns: „Asa ceva nu exista.“ La aceasta el a raspuns: „Sefule, tu ai facut o greseala. Tu ar fi trebuit sa spui, cît îti este tie de cunoscut, nu exista asa ceva.“ Apoi a venit ziua cînd si seful a vrut sa faca aceasta experienta. Credinciosul l-a întrebat: „Cînd doresti sa traiesti aceasta?“ El a zis: „Acum.“ Atunci ei s-au deplasat înspre o capita de fîn, pentru ca seful nu voia ca sotia lui sa-l auda. Credinciosul i-a spus: „În inima ta înca nu exista dorinta sa traiesti aceasta experienta.“ Astfel ei s-au dus mai departe într-un grajd murdar. Însa acolo seful a refuzat sa îngenunchieze. Credinciosul a zis: „În tine nu exista înca dorinta serioasa sa faci ceva pentru aceasta.“

Voi stiti ca Naaman a vrut de fapt sa fie curatat de lepra lui, dar nu a fost dispus sa se scufunde în Iordanul cel murdar. Elisei i-a zis: „Du-te acolo si scufunda-te de sapte ori în Iordan!“ Dar Naaman s-a gîndit: „Nu sînt apele din Damasc mai curate? De ce sa ma scufund în Iordan?“ El credea ca lui, capitanului, nu i se cuvine o astfel de înjosire. Dar lui nu i-a ramas nici o scapare daca voia sa fie eliberat de boala lui, decît sa fie ascultator Cuvîntului. Eu pot sa-l vad intrînd în apa. El se gîndea si la pozitia sa sociala. Pot sa-l vad mergînd cu grija cu nasul în sus. Exista oameni care vin cu o astfel de pozitie la Hristos Domnul, însa cu dorinta de a primi vindecare. Ei vor sa mosteneasca cerul, dar se gîndesc: „Ce o sa spuna ceilalti despre aceasta?“ Asa ceva este fatarnicie. În felul acesta nu o sa primiti nimic. Voi nu doriti suficient si cu seriozitate. Înca nu exista o dorinta interiora în voi. Atunci cînd sînteti pregatiti de a primi, o veti primi. Dumnezeu va va darui ceea ce doriti.

Denominatiunile au razuit totul ca lacustele. Una a pregatit drumul pentru cealalta organizatie. O, ei au stiut s-o faca. Rodul a fost luat de la pom. Duhul, comunitatea între frati, frunzele si seva datatoare de putere au disparut. Racoarea si înviorarea pentru popor a pierit. Coaja a fost mîncata.

Învatatura, Cuvîntul în care consta viata, a fost luat. Totul a fost îngropat, iar seva nu a mai putut sa mai patrunda, a fost taiata de denominatiuni si organizatii. Viata s-a retras înapoi la radacina.

Lacustele au atacat frunzele, fructele si coaja pîna ce s-au apropiat de viata. În felul acesta vedem noi lucrarea distrugatorului. Mai întîi el a început sa distruga rodul minunat al acestui pom al lui Dumnezeu. Eu doresc ca voi sa întelegeti. Acesta este mesajul de paste pentru voi.
Dusmanul a distrus mai întîi pomul cu roade al lui Dumnezeu, Hristos. El era Pomul în gradina Eden. Pomul roadelor pe care Dumnezeu l-a plantat pe pamînt, era Hristos. Dusmanul a facut tot ce a putut pentru a-L distruge, pentru ca El purta rodul lui Dumnezeu. Atunci existau organizatii diferite pe care dusmanul le avea în mîinile sale. El s-a atins de pomul care purta rodul adevarat.

Isus a spus: „Daca Eu nu fac lucrarile Tatalui Meu, daca Eu nu port rodul Tatalui Meu, atunci sa nu Ma credeti." EL a purtat rodul lui Dumnezeu. Ce fel de rod era acesta? Asta vrem sa aflam acum. Fiti atenti, mai ales voi pentru care trebuie sa ne rugam.

Ce a fost primul semn prin care ei L-au recunoscut ca Mesia? Andrei l-a adus pe Petru la El. EL l-a privit si a zis: „Tu esti Simon, fiul lui Iona …" Pe baza Scripturii, Petru stia ca este Mesia. Stiti voi ca multi s-au ridicat mai înainte si au pretins ca sînt Mesia? Însa nimeni nu putea sa faca ce a facut Isus.
Moise proorocise ca Mesia va fi un Prooroc. Petru venise ca un necunoscut deplin la Isus. Dar Hristos i-a zis: „Numele tau este Simon. Tu esti fiul lui Iona." Petru a stiut imediat cine este Cel care vorbeste cu el. Dupa ce Filip l-a adus pe Natanael care era un om religios, a vorbit Isus cu el: „Iata un israelit adevarat în care nu este nici un fals." El a întrebat: „Rabbi, de unde ma cunosti?" El a raspuns: „Înainte de a te chema Filip, cînd erai sub smochin, Eu te-am vazut." Atunci el a strigat: „Rabi, Tu esti Fiul lui Dumnezeu. TU esti Împaratul lui Israel." Rodul a fost aratat. „Daca Eu nu fac lucrarile Tatalui Meu …" EL a cunoscut gîndurile inimii lor. O femeie din multime a atins haina Lui. Isus a privit în jur si a întrebat: „Cine M-a atins?" Nimeni nu a raspuns. Dar El a gasit femeia care avea o scurgere de sînge si i-a zis: „Credinta ta te-a ajutat."

Atunci El nu s-a dus la neamuri, însa la samariteni s-a dus. Chiar si ucenicilor Lui le-a dat porunca sa nu se duca la neamuri. Însa acum este vremea noastra. EL a venit la noi în chipul Duhului Sfînt dupa cum fagaduise. Atunci cînd a vorbit cu samariteanca la fîntîna lui Iacov, El i-a zis: „Da-mi sa beau!" Ea a raspuns: „Noi samaritenii, nu avem nici o legatura cu iudeii. Cum poti sa ma rogi ca sa-ti dau sa bei?" EL i-a dat de înteles ca pentru el nu exista aceasta deosebire, pentru ca toti venim de la acelasi pom. Noi toti sîntem fii si fiice ale lui Dumnezeu, indiferent de culoare si rasa.

Isus i-a dat un raspuns clar: „Daca tu ai cunoaste darul lui Dumnezeu, cine este El, care ti-a cerut apa de baut, atunci tu L-ai ruga ca El sa-ti daruiasca apa vie." Femeia a zis: „Esti Tu mai mare decît Tatal nostru Iacov, care ne-a dat aceasta fîntîna? Parintii nostri s-au rugat pe munte si voi sustineti ca Ierusalimul ar fi locul de închinare." Isus a raspuns: „Du-te si cheama pe barbatul tau!" Cu aceasta El atinsese problema ei. Ea a zis: „Eu nu am barbat." EL a raspuns: „Tu ai raspuns bine pentru ca ai avut cinci barbati, iar pe cel care îl ai acum, nu este barbatul ta¨u."

De la ultimul prooroc trecusera 400 de ani, iar femeia a exclamat: „Doamne, eu recunosc acum ca esti Prooroc." (Cum de ai stiut ca am avut cinci barbati?) Ea i-a zis: „Eu stiu ca va veni Mesia, care se numeste Hristosul; cînd va veni ne va spune toate lucrurile." Isus i-a raspuns: „EU sînt, Cel care vorbeste cu tine!" Acesta este rodul pe care El îl purta în sine. Femeia a lasat vasul organizatiei si a fugit în oras. Ea gasise izvorul acolo la fîntîna pe

care o sapase Iacov. Ea a fugit în oras si a strigat: „Veniti si vedeti un barbat care mi-a zis ce am facut. Nu este acesta Hristosul, Mesia?“ Nu este acesta rodul? Nu este aceasta dovada, ca El este Mesia?

Evreii nu au putut sa înteleaga. Ei au explicat astfel: „EL este un vrajitor sau Belzebub.“ Isus a zis atunci: „EU va iert, dar cînd va veni Duhul Sfînt si va face aceleasi lucrari si daca cineva va vorbi un cuvînt împotriva, nu i se va ierta niciodata. Daca Eu nu fac lucrarile Tatalui Meu, sa nu Ma credeti.“ Acest pom a purtat rodul Lui. Ce a spus El? Ce fel de biserica a înfiintat El? Voi catolicii, pretindeti ca Isus a înfiintat biserica. Întrebarea este: „Care din biserici?“ EL nu a vorbit niciodata despre vreo denominatiune sau doctrina religioasa. EL era întotdeauna împotriva. Isus a zis: „Voi va asemanati cu niste morminte varuite si sînteti morti în pacatele voastre.“

Isus a purtat rodul lui Dumnezeu. EL a vorbit într-o forma dura, numindu-i pe farisei fatarnici si pui de napîrci. EL a zis mai departe: „Tatal vostru este satana si voi faceti faptele lui. Parintii vostri i-au prigonit pe proorocii care au fost trimisi înaintea Mea. Acum varuiti mormintele lor.“
O fratilor, El nu a tinut cont de parerea lor. Aceasta era roada lui Dumnezeu. Ramîneti pe Cuvîntul lui Dumnezeu si faceti-l de cunoscut. Isus a zis: „Nu s-a împlinit tot ce era proorocit în Scriptura despre venirea si lucrarea lui Mesia?“ Daca Eu nu va fac de cunoscut rodul Cuvîntului, înseamna ca Eu nu sînt Mesia, însa daca Eu port rodul Cuvîntului, aceasta dovedeste ca Eu sînt Mesia. El a zis: „Cine din voi Ma poate dovedi de vreun pacat?“ Care din organizatiile voastre poate sa faca astfel de lucrari? Isus, Mesia, trebuia sa fie un Prooroc. Nimeni din ei nu putea sa faca ce facea El. Asta ar fi trebuit sa-i aduca la tacere. EL a purtat în sine rodul lui Dumnezeu, Duhul Sfînt era în El. El purta rodul lui Dumnezeu.

EL era Proorocul desavîrsit al lui Dumnezeu, pomul desavîrsit, exemplul desavîrsit, Mirele … Amin! Daca El este Mirele, Pomul din gradina Eden, înseamna ca El nu poate sa poarte nici un rod fara acest pom al Miresei. El trebuie sa aibe o Mireasa. Ea trebuie sa fie nascuta din acelasi material al Cuvîntului. Acelasi Cuvînt trebuie sa primeasca chip de Mireasa ca si în Mirele ei. „Lucrarile pe care le-am facut Eu, le veti face si voi.“ EL este Mirele.

Mie mi s-a aratat chiar acum ca cineva din sala se gîndeste ca aceasta nu ar fi conform Scripturii. O da, este biblic, pentru ca Isus a spus: „Eu sînt vita, voi sînteti mladitele.“ Mladitele poarta rodul, aici se afla dovada. Asa cum rezulta din unirea între barbat si sotie rod, tot asa este si cu Mirele ceresc si Mireasa. EL este vita, noi sîntem mladitele.

Acum, primul Pom este un pom desavîrsit. EL era un Prooroc, El era Dumnezeul proorocilor. EL era Pomul desavîrsit al lui Dumnzeu. EL era Cuvîntul. Au fost multi prooroci la care a venit Cuvîntul, dar El era însusi Cuvîntul si Proorocul. EL era Proorocul lui Dumnezeu. EL a predicat Cuvîntul deplin al lui Dumnezeu. EL era Cuvîntul lui Dumnezeu descoperit. EL era Proorocul desavîrsit care predica Cuvîntul desavîrsit al proorocilor prin care a rezultat rodul desavîrsit al Proorocului prin Cuvîntul desavîrsit. O fratilor, ce Pom minunat! EL era Pomul vietii care a fost ocrotit de heruvimi, pentru ca Adam si Eva sa nu manînce din acesta. Însa acum ei nu ne mai opresc, pentru ca drumul spre El este liber încît putem ajunge la acest Pom. O, oameni, veniti înapoi!

EL a predicat Cuvîntul întreg. EL nu a lasat nimic. Atunci cînd satana, teologul cel mare, s-a aruncat spre El spunînd: „Este scris …“ Isus a raspuns: „Dar mai este scris …“ Satana a zis din nou: „Este scris …“ Isus a raspuns: „Dar mai este scris …“

Proorocul desavîrsit a predicat Cuvîntul profetic desavîrsit, însotit de semnele profetice desavîrsite si roadele desavîrsite ale Duhului.

L-au atîrnat în batjocura de lemn. EL a fost Pomul desavîrsit si duhovnicesc al lui Dumnezeu. EL a fost atîrnat

de lemn de catre oameni. Si acum ei încearca sa amestece Cuvîntul desavîrsit al lui Dumnezeu cu dogme si doctrine. Dar viata si moartea nu se amesteca. Isus nu a participat niciodata la o înmormîntare. EL i-a înviat pe cei morti. Moartea si viata nu pot fi împreuna. Acestea stau una împotriva alteia. EL nu a tinut niciodata o predica de înmormîntare. EL i-a înviat pe morti. Amin!

Este scris: „Blestemat este cel care este atîrnat de lemn." În vremea aceasta sa nu va atîrnati de vreun pom omenesc al organizatiei, ci dezlegati-va de asa ceva, pentru ca daca acceptati învataturile lor, viata se va retrage de la voi.

Pomul acesta desavîrsit a fost batut de ei pe lemn, pentru a scapa de El, dupa ce El purtase toate aceste roade.

În relatarea biblica citim ca Maria Magdalena a pasit înaintea multimii si a întrebat: „Ce rau a facut EL? Nu a predicat El doar Evanghelia? Nu a vindecat El pe bolnavi? Nu a înviat pe morti? Nu s-au facut semne prin El? De ce Îl condamnati?" Se relateaza ca ea a fost lovita peste fata, iar poporului i s-a spus: „Vreti sa ascultati de o femeie dubioasa,în locul preotilor nostri?" Vedeti voi, astazi este la fel; oamenii nu asculta, desi El a facut totul ce a adus dovada ca El este Mesia. De ce nu credeti ca El este cel ce lucreaza? Poate fi dovedit El de vreun pacat sau unde nu corespunde cu Cuvîntul? Lasati-ma sa va dovedesc, ca sa stiti unde va înselati.

Necredinta este pacat. Ei L-au urît pentru ca el a dezbinat organizatia lor. Ei au vrut sa scape de El, L-au rastignit si înmormîntat, apoi au pus o piatra mare înaintea mormîntului. Ei au vrut sa fie siguri ca El nu mai învie. Priviti însa acest Pom desavîrsit. David a vorbit despre El. El este sadit lînga rîuri de ape. El aduce rodul Sau la timpul potrivit. Frunzele lui nu vestejesc. Orice ar face El, reuseste bine.

Tot ce facut Isus a reusit. Iosif din Vechiul Testament era un tip înspre El. Tot ce a început Iosif, a reusit cu bine. Acelasi lucru este cu Isus si cu Cuvîntul Lui. „Cuvîntul Meu va ispravi si nu se va întoarce fara rod. EL era Cuvîntul. Cuvîntul a fost trimis de catre Dumnezeu pe pamînt. Cuvîntul va ispravi pentru ceea ce a fost trimis de Dumnezeu. EL le-a spus: „Daca eu nu fac lucrarile lui Dumnezeu, atunci nu sînt Eu. Daca voi nu Ma credeti, atunci credeti doar lucrarile Mele, pentru ca acestea marturisesc despre Mine. Ele vorbesc mai tare decît glasul Meu. Acelasi lucru se potriveste în orice vreme. „Daca Eu fac lucrarile Tatalui Meu, atunci sa Ma credeti." Dar ce au facut ei? Ei au taiat acest Pom scump. Viata iesise afara. Ei L-au atîrnat de un lemn. Apoi L-au luat de pe cruce si L-au pus într-un mormînt. Ei au spus: „Noi vrem sa tinem denominatiunea noastra asa de strînsa, pentru ca acesti fanatici religiosi sa nu ajunga niciodata înauntru." Iosif din Arimateea l-a pus în mormîntul Lui si au pus o piatra mare la intrare. Însa aceasta nu L-a tinut în mormînt.

„EU voi restitui, zice Domnul." La acest text vrem sa ne concentram acum. „EU voi restitui, zice Domnul." A-L restitui pe El. În trei zile Eu Îl voi învia. Ei nu au putut sa Îl ascunda în mormîntul de stînca. În ziua a treia El a înviat, pentru ca Domnul a zis: „Eu voi restitui."

Dupa ce a înviat, El a zis: „Mergeti în toata lumea … si Eu voi fi cu voi. Asa cum Tatal cel viu M-a trimis si este în Mine, asa va trimit Eu si voi fi în voi. EU voi fi cu voi pîna la sfîrsitul lumii. Lucrarile pe care le-am facut ca o dovada, le veti face si voi ca dovada."

Eu iubesc acest text biblic: „Aceste semne îi vor urma pe cei care cred." Nu cei ce afirma ca cred, ci cei ce cred cu adevarat. „Ce am facut Eu, veti face si voi ca dovada ca sînteti credinciosi. Aceleasi lucrari pe care le-am facut Eu, pentru ca Tatal cel viu locuieste în Mine. Nu Eu fac lucrarile, ci Tatal Meu. Nu voi sînteti cei ce savîrsesc lucrarile, ci Eu sînt Cel ce este în voi."

„Mergeti în toata lumea …" Cu alte cuvinte: „Voi sînteti Mireasa Mea …" EU voi fi cu voi. Voi sînteti o parte din Mine. Viata Mea va fi în voi. Asa cum sotii sînt una, veti fi si voi una cu Mine. În ziua aceea veti cunoaste, ca

Eu sînt în Tatal si Tatal este în Mine si Eu în voi si voi în Mine. Asta iubesc eu foarte mult. Satana va fi foarte suparat. Vedeti voi unitatea lui Dumnezeu? Tot ce era Dumnezeu, se revarsase în Hristos si tot ce era Hristos s-a revarsat în Biserica. În aceasta consta unitatea.

Acum vedeti, Mireasa este una si are parte de pomul vietii. Asa cum barbatul si femeia sînt una, asa sînt una Hristos si Mireasa. Acelasi Duh, aceleasi lucrari, aceleasi semne, totul este la fel, pentru ca El a zis: „Lucrarile pe care le-am facut Eu, le veti face si voi.“ Cît timp? Pîna la sfîrsitul lumii!

Lacustele romane au mîncat din Pomul Miresei pîna la radacini. Hristos a fost omorît sub domnia Romei. Cine a pagubit Mireasa? Domnia Romei. În ce fel? Aceasta a asezat în Biserica alte lucruri în locul Cuvîntului. Vedeti, comunitatile protestante care nu accepta exclusiv Cuvîntul lui Dumnezeu sînt fiice ale bisericii romane. Dumnezeu nu a organizat niciodata Biserica Sa. Biserica romana a fost prima organizatie si toate care se organizeaza sînt fiicele ei si mor împreuna cu aceasta.

Biblia spune ca grîul si neghina vor creste împreuna pîna la sfîrsit. Atunci neghina va fi legata si arsa, iar grîul va fi strîns în hambar. Neghina este legata acum cînd organizatiile si denominatiunile se unesc în consiliul mondial al bisericilor pentru a fi arsi prin focul atomic. Dar Biserica se pregateste pentru a fi luata prin rapire. Pentru ca cei ce sînt în robie, nu vor mosteni cu cei ce sînt în libertate. Aleluia. Neghina va fi arsa. Grîul va fi strîns în hambar.

Pavel a vazut lucrarea distrugatoare împotriva Bisericii. El a zis: „Eu stiu ca dupa plecarea mea se vor ridica frati cu învataturi gresite si vor intra lupi în Biserica“, pentru ca Duhul anticrestin despre care este scris, a început lucrarea sa deja atunci în copiii necredintei. Necredinta fata de Cuvînt. Atunci au început organizatiile sa se formeze. Prieteni, daca vedeti ce vreau sa spun, atunci ziceti „Amin“!

Lacustele au început sa manînce dupa cum a prezis Ioel: „Ce lasase unul, a mîncat urmatorul.“ Asa este scris. Gîndacii romani au mîncat din Pomul Miresei pîna la radacini. Ei au înlaturat Mireasa exact ca si pe Hristos si au format dogme si denominatiuni. Dar în radacini se afla samînta aleasa dinainte, samînta lui Avraam care nu poate muri. Cuvîntul fagaduintei se afla în radacini.

Domnul a zis. „Va voi rasplati astfel anii, pe care i-au mîncat lacustele Arbeh, Ielec, Hasil si Gazam.“ Eu voi restitui tot ce au mîncat insectele si voi reaseza totul în starea originala. Rugati-va din toata inima ca Dumnezeu sa va descopere despre ce este vorba. Fagaduinta lui Dumnezeu, „Restituirea“ se va împlini cu Mireasa la fel ca si cu Mirele. Este sigur ca ea va fi acolo. Eu vorbesc cu voi acum despre teme de învatatura. Daca voi nu credeti, atunci lasati totul asa si cercetati mai întîi Scriptura. Biserica a fost învatata deja prin slujba lui Ioan Botezatorul care a învatat despre neprihanirea credintei (Mat. 21, 32). Isus a spus în Ioan 17, 17: „Sfinteste-i prin adevarul Tau: Cuvîntul Tau este adevarul.“

A doua lucrare de har este sfintirea. Dupa neprihanire a venit sfintirea, iar dupa sfintire El le-a zis: „Asteptati în Ierusalim pîna cînd veti fi îmbracati cu putere de sus.“ De Rusalii a avut loc nasterea Bisericii-Mireasa prin Duhul Sfînt. Neprihanire, sfintire, botezul cu Duhul Sfînt. Astfel intra Hristos înauntru pentru a locui în voi si pentru a aduce rod. Amin!

Eu doresc sa compar nasterea spirituala cu una fireasca. La nastere se rupe mai întîi apa. „Pocaiti-va si fiecare din voi sa fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos“ - neprihanire. Ce se întîmpla la pasul al doilea? Sînge - sfintire. Ce vine în al treilea rînd? Viata. Apa, sînge si duh. „Trei sînt care marturisesc. Duhul, apa si sîngele. Acestia trei lucreaza împreuna“ (Ioan 5, 7-8). Voi nu-L puteti avea pe Tatal fara Fiul. Voi nu-L puteti avea pe Fiul fara Duhul Sfînt. Dar voi puteti fi neprihaniti fara sa fiti sfintiti. Voi puteti fi sfintiti fara sa fi primit Duhul Sfînt. Care este situatia, fratilor?

Isus Hristos i-a sfintit în adevar cîtva timp înainte de pogorîrea Duhului Sfînt. Este corect asa? Ei au fost sfintiti prin Isus Hristos. Asa cum a fost asezat primul Pom al Miresei pe care l-au mîncat lacustele între timp, tot asa este readus la viata acum Pomul Miresei ale carui radacini nu pot pieri, pentru ca este sadit lînga rîuri de ape. În acelasi fel cum a fost distrus acest Pom, va fi readus din nou la viata.

Martin Luther s-a ridicat si a predicat neprihanirea. John Wesley a vestit sfintirea. Luther a zis: „Cel neprihanit va trai prin credinta." Wesley a subliniat sfintirea ca lucrarea urmatoare a harului. Apoi a venit Duhul Sfînt. De la timpul lui Luther încoace se desfasoara aceasta restituire. Pomul nu poate fi distrus din nou, pentru ca Cuvîntul lui Dumnezeu: „Eu vreau sa restitui …" trebuie sa se împlineasca.

În timpul lui Luther si Wesley, lacustele au suferit paguba. De atunci încoace, pomul este în crestere. Desi au ramas numai radacinile, acesta a crescut din nou, pentru ca Cuvîntul ales dinainte spune: „Eu voi restitui, zice Domnul Dumnezeu." Chiar daca se organizeaza sau indiferent ce fac, El totusi restituie. Orice batjocura la adresa Cuvîntului si lucrarii lui Dumnezeu, nu o poate opri pentru ca Dumnezeu a zis: „Eu voi restitui." Asa de sigur cum Isus Hristos a înviat în ziua a treia, tot asa si Biserica va fi readusa în plinatatea puterii în trei epoci de timp.
Lacusta s-a apropiat din nou pentru a mînca, dar viata cu Duhul din radacini si crengi, a ramas neatinsa. Dupa ce a murit barbatul pe care l-a folosit Dumnezeu, ei au format o organizatie si lastarii cei tineri au murit. Dar Biserica a trait mai departe pîna cînd ajunge la starea în care a fost de Rusalii. Oriunde se organizeaza, crengile se usuca, dar Biserica merge mai departe. Satana a folosit aceeasi tactica pîna la biserica penticostala, adica de a organiza dupa modelul bisericii romane. Dar ceea ce Dumnezeu a ales dinainte, trebuie sa traiasca în continuare. Daca ei nu ar fi organizat dupa Luther, totul ar fi mers mai bine. Atunci a luat fiinta doar o alta biserica pe lînga cea catolica. Însa Dumnezeu este decis. EL pronuntase Cuvîntul Sau care devenise lege. EL a lasat ca Cuvîntul Lui sa înainteze în ciuda racelii din denominatiuni. Acest Pom este tinut în viata cu ajutorul Dumnezeului Celui viu.

Se spune: „Domnul întîrzie venirea Sa." Vîntul cel rece al denominatiunilor ucide crengile. Viata aleasa dinainte nu poate fi ucisa. Isus a zis: „Cerul si pamîntul vor trece, însa cuvintele Mele nu vor trece." Pe toti pe care i-a ales dinainte, i-a chemat si i-a facut neprihaniti, le-a dat stralucire cereasca." Aleluia. Ei sînt scrisi în cartea vietii Mielului si nu pot muri. Iadul întreg poate ataca, însa ei nu vor suferi paguba. Nici un comunism, nici un catolicism, nimic nu-i poate opri. Eu voi restitui, zice Domnul. Nici pietrele denominationale si nici mormintele lor nu îi pot retine. „EU voi restitui", zice Domnul. Va avea loc o sarbatoare de înviere. EL reface aceeasi Biserica, cu aceeasi putere, cu aceleasi semne si roade care au fost la început. „EU voi restitui", zice Domnul. Tot ce au mîncat organizatiile si denominatiunile, va restitui Domnul.

Domnul este Vierul ce bun. EL formeaza si taie Pomul Sau în mod corect. EL se îngrijeste de acesta. EL vegheaza asupra Cuvîntului Sau pentru a-l împlini. EL restituie. Oriunde se organizeaza comunitatile, acestea vor fi taiate. Însa Biserica adevarata merge mai departe.

Dupa Luther ei au format o organizatie care urma sa fie tot atît de mare cît aceea din care iesise. El a taiat însa o creanga si a mers mai departe cu John Wesley. Dupa ce a murit Wesley, acest om mare al lui Dumnezeu, ei au organizat din nou. Apoi a venit miscarea penticostala. Si acestia au murit. EL i-a taiat. EL este pe cale sa restituie din nou.

Rodul nu creste jos la trunchi, ci sus în pom unde îl ajunge soarele. Spre seara, lumina straluceste înspre coroana pomului. Amin! Nu jos între crengi, ci sus unde se afla rodul. Eu Îl cred pe El din toata inima. EL taie toate mladitele neroditoare ale organizatiilor de pe vita, pentru ca viata sa urce pîna la vîrf unde creste rodul.
Dumnezeu taie toate mladitele uscate, pentru ca acestea nu se lasa patrunse de prezenta lui Dumnezeu. Ele nu vor avea parte de prima înviere, pentru ca nu aduc rodul vitei. Dumnezeu nu a poruncit niciodata înfiintarea

unei organizatii. Daca o biserica se organizeaza, Dumnezeu o taie si linia vietii este întrerupta. Ele poarta rodul organizatiilor, dar atunci cînd din vita va creste o mladita noua, aceasta poarta rodul original. Dumnezeu va permite ca rodul sa creasca atît de sus pentru ca lacustele si gîndacii romani sa nu-l mai poata roade. Noi putem vedea acest pom în diferite epoci ale Bisericii.

Acum ne întoarcem din nou la Cuvînt. Exista o sarbatoare a învierii pentru credinciosii adevarati care se tin tare de Cuvîntul care nu-i înseala. Exista o înviere pentru întregul popor al lui Dumnezeu. Exista o zi de pasti pentru samînta lui Dumnezeu care este înviorata de la radacini prin Cuvîntul care a fost descoperit. Acum este timpul care a fost stabilit dinaintea întemeierii lumii pentru Biserica. Tineti cont, asa a stabilit Dumnezeu totul de la început. Primul pom desavîrsit a fost înviat la viata în a treia zi. Mireasa traieste în mod triplu restituirea ei: neprihanire, sfintire, botez cu Duh Sfînt. Primul pom dupa învierea Sa, aceleasi semne si minuni. Acelasi Isus care a fost înmormîntat, a înviat pentru a face aceleasi lucrari. Nu în prima zi, nu în a doua zi, ci în ziua a treia, El se descopera copiilor Sai ca Cel înviat.

O fratilor! Eu sper ca veti cuprinde aceasta. Abia în ziua a treia Domnul Isus s-a facut de cunoscut. Nu în neprihanire, nu în timpul sfintirii, ci în botezul cu Duhul Sfînt abia se poate descoperi viata adevarata a lui Isus Hristos. El este acelasi ieri, azi si în veci. În ziua a treia El s-a descoperit ucenicilor Sai. EL a pasit atunci în mijlocul lor si a zis: „Pace voua.“ EL era acelasi.

De la Rusalii încoace nu mai era doar un zvon despre înviere, ci puterea Sa a fost descoperita. Acelasi lucru se întîmpla acum în zilele de pe urma printre noi. La sfîrsitul zilei a treia, El s-a aratat ucenicilor Sai dupa învierea Sa. EL traieste si este acelasi ieri, azi si în veci. Rodul viu al prezentei Sale a fost vizibil în ziua a treia, atunci cînd El s-a aratat printre ai Sai.

Ei s-au adunat. Amin! Si aceasta s-a întîmplat la sfîrstilu zilei a treia. Biblia vorbeste despre lumina din timpul serii. Aceeasi lumina care rasare în est, apune iarasi în vest. Aceasta lumina a luminat Biserica de la început si lumineaza acum Biserica cu aceeasi lumina. Cu ce scop a aparut lumina înspre seara? Pentru ca sa vedem restituitea.

Ati înteles totul? Lumina serii ispraveste acelasi lucru ca si lumina diminetii de atunci. Dumnezeu restituie si permite ca lumina serii sa straluceasca. Întregul Cuvînt al lui Dumnezeu si descoperirea deplina a lui Isus Hristos în Biserica Sa este restituita. Tot ce a facut El se întîmpla în acelasi mod în timpul luminii de seara. Vedeti voi, ce vreau sa spun? Nu este minunat sa stim ca traim în acest timp?

Lumina serii a aparut pentru ca tot ce au mîncat lacustele sa fie restituit. Mai întîi se coc roadele din vîrful pomului. Acolo se vede lumina serii. Noe a avut trei etaje în corabie. Prima pentru toate animalele, apoi pentru pasari. Însa în camera de sus stralucea lumina. În etajele de jos nu se vedea lumina. Domnul restituie numai pentru cei de la etajul superior. EL a trimis lumina serii pentru a readuce totul conform Cuvîntului Sau, pentru ca Cuvîntul Sau sa devina vizibil. EL a restituit conform fagaduintei Lui. Tot ce a fagaduit El, va fi readus prin Duhul sfînt si poarta aceleasi semne. Pastele, o înviere pentru Mireasa, la fel ca si pentru Mire. De cînd straluceste lumina serii, se întîmpla aceleasi semne si acelasi rod devine vizibil ca atunci la început. Amin!

Aceasta confirma Cuvîntul Sau: „EU voi restitui“, ca împlinit.

Pomul acesta a fost mîncat în patru etape diferite si ucis. Mai întîi i-a fost mîncat fructul, apoi frunzele, apoi coaja, iar pe urma s-a apropiat si de viata lui. În patru stadii i s-a produs paguba acestui pom prin dogme romane si prin satana. Daca pomul a fost ucis în patru stadii, el va fi readus din nou în patru stadii de dezvoltare la viata. Ati înteles aceasta? Dumnezeu a zis: „Eu voi restitui.“ Cum va restitui El? Prin patru mesaje de viata. Mai întîi neprihanire, apoi sfintire, miscarea de la Rusalii cu restituirea darurilor si a botezului cu Duhul Sfînt, si în al

patrulea rînd restituirea Cuvîntului.

Au fost deci patru mesaje profetice. Prin Martin Luther a stralucit lumina neprihanirii, prin Wesley lumina sfintirii, prin miscarea penticostala botezul cu Duhul Sfînt. Lumina a devenit tot mai tare, iar binecuvîntarile tot mai mari. Dar în zilele de pe urma proorocia din Maleahi 4, 5 trebuia sa se împlineasca conform Cuvîntului. Cuvîntul Domnului vine la prooroci. Lumina serii vine pentru a restitui, pentru a întoarce inimile copiilor spre credinta parintilor. Moartea a venit în patru stadii. În patru etape de dezvoltare, prin patru mesageri are loc restituirea prin dreptate.

„Proorocește fiului omului! Pot aceste oase moarte sa învieze din nou?“ (Ez. 37, 1-10). Ati înteles cele patru etape? Acum, în etapa a patra, proorocia lui Ezechiel se împlineste. Viata a venit abia dupa ce s-au adunat osemintele si dupa ce le-a crescut carne. Asa este si acum. Viata adevarata apare abia în etapa a patra de dezvoltare. „EU voi restitui“, zice Domnul. Aleluia, slava lui Dumnezeu.

În timp ce lumina straluceste acum, se întîmpla aceleasi semne. În timpul neprihanirii era doar un început. Prin sfintire, coaja a revenit din nou la pom. Prin miscarea penticostala au revenit frunzele la pom. Atunci ei au batut din palme. În miscarea penticostala s-a tresaltat mult. În etapa a patra a revenit Cuvîntul. Cuvîntul a devenit trup. Rodul învierii si semnele lui Hristos pe care El le-a facut dupa învierea Sa, se întîmpla din nou. Mai întîi aparitia neprihanirii, apoi sfintirea si botezul cu Duhul Sfînt, pîna ce Hristos devine centrul si piatra de încheiere a piramidei.

Mai întîi neprihanirea, apoi sfintirea, apoi botezul cu Duhul Sfînt. Abia dupa acestea poate fi asezata piatra de încheiere. Prin Duhul Sfînt va fi pregatit restul si facuti potriviti în aceeasi slujba pe care a avut-o El înainte de plecare, pentru ca la întoarcerea Lui sa ne primeasca în rapire, adica pe acei care au fost facuti neprihaniti, sfintiti si au primit botezul cu Duhul Sfînt. Piramida va exista din nou. Casa lui Dumnezeu va fi ridicata. Pomul vietii creste din nou. Toate aceste semne vor fi restituite în timpul sfîrsitului.

Noi avem un exemplu în zilele lui Lot. Domnul l-a vizitat pe Avraam avînd spatele întors spre cort. EL l-a întrebat pe Avraam: „Unde este sotia ta, Sara?“ Avraam a raspuns: „În cort, în spatele Ta¨u.“ EL a zis: „Peste un an, pe vremea aceasta veti avea un fiu.“ Sara a rîs în sinea ei. EL însa a zis: „De se a rîs Sara?“

Isus a zis ca lucrurile se vor repeta (Luca 17, 22-37). O, cînd va straluci lumina serii conform Mal. 4, 5 si Zah. 14, 7, atunci întunericul trebuie sa dispara. Lumina serii straluceste peste Cuvîntul ales dinainte de Dumnezeu. Aleluia.

În ce a constat mesajul al patrulea? Pentru ca lumina sa straluceasca peste Cuvîntul lui Dumnezeu. Cei alesi dinainte vor vedea totul si vor trai din Cuvînt, pentru ca Dumnezeu a zis: „EU voi restitui.“ Lumina serii a strapuns si straluceste peste Cuvîntul ales dinainte. Noi sîntem una pentru voi si cu El. Se întîmpla aceleasi semne pe care nici un om nu le poate face. Cuvîntul a iesit pentru ca viata aleasa dinainte sa intre din radacini în pom. Chiar daca denominatiunile resping totul, lumina totusi a aparut. Unde a stralucit aceasta lumina? Peste Ierusalim? Nu! Lumina serii nu straluceste în Ierusalim, ci în vest. Ei au avut vremea lor. Acum noi avem timpul nostru în lumina serii. Aceasta straluceste pe Cuvînt. Rodul ajunge la coacere, iar Mireasa sta aici ca pom cu aceleasi semne si minuni, cu acelasi rod, ca la început. Spre seara se va face lumina. Asa este. Cuvîntul aduce rodul potrivit la timpul potrivit. Acest rod nu se ofileste. David a vorbit deja despre aceasta. Este un rod care ramîne.

Cuvîntul Lui, în felul ales dinainte de El, a fost acum descoperit. Este o confirmare deplina, faptul ca venirea Domnului este aproape. Este timpul potrivit pentru Cuvîntul: „EU voi restitui, zice Domnul.“ EU voi restitui tot ce s-a pierdut si asta în timpul serii. Eu cred ca acum pot începe cu predica. Amin!

ÎL iubiti? Eu Îl iubesc din toata inima.

Sa ne rugam acum.

Dumnezeu, Tatal nostru, eu pun mesajul acesta în mîinile Tale. Desi acest mesaj a fost adus asa de sacadat, eu Te rog sa lucrezi prin Duhul Tau cel Sfînt, oriunde s-ar auzi aceste benzi. Atunci cînd eu voi fi luat de pe pamîntul acesta, doresc ca Cuvîntul acesta sa traiasca mai departe, Doamne. Este Cuvîntul Tau. Lasa lumina serii sa straluceasca, ca sa se nasca Mireasa minunata a lui Hristos. Binecuvînteaza-i, Doamne. Fie ca Cuvîntul Tau sa nu se întoarca fara rod, ci sa rezolve pentru ce a fost trimis. Admite-o Tata. Tie îti multumesc în Numele lui Isus.